

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 21. decembris

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

2009.–2010. GADA SESIJA

2010. gada 25. februāra sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 111 E, 30.4.2010.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

2010/C 348 E/01	Situācija Ukrainā Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par situāciju Ukrainā	1
2010/C 348 E/02	Par Parlamenta prioritātēm Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomē (Ženēva, 2010. gada 1.-26. marts) Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes (UNHRC) 13. sesiju	6
2010/C 348 E/03	Pekina +15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesībai Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par Pekinu +15 — ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesībai	11
2010/C 348 E/04	Zaļā grāmata “Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par Zaļo grāmatu “Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” (2009/2106(INI))	15
2010/C 348 E/05	Nokaušanai paredzēto zirgu transportēšana Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra deklarācija par nokaušanai paredzēto zirgu transportēšanu Eiropas Savienībā	37

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti***Eiropas Parlaments****Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris**

2010/C 348 E/06	Enerģētikas infrastruktūras investīciju projekti ***I Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un par Regulas (EK) Nr. 736/96 atcelšanu (COM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))	38
	P7_TC1-COD(2009)0106 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 25. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Savienībā, un par Padomes Regulas (EK) Nr. 736/96 atcelšanu	39
	PIELIKUMS	47
2010/C 348 E/07	Parlamenta 2010. gada budžeta tāmes grozīšana Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par budžeta grozījuma Nr. 1/2010 ieņēmumu un izdevumu tāmi (I iedaļa — Eiropas Parlaments) (2010/2014(BUD))	50

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Situācija Ukrainā

P7_TA(2010)0035

Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par situāciju Ukrainā

(2010/C 348 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu,
- ņemot vērā Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 7. maija kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā ES un Ukrainas parlamentārās sadarbības komitejas paziņojumu un ieteikumus, ko tā pieņēma 2009. gada 26.–27. oktobra sanāksmē,
- ņemot vērā Ukrainas dalību Pasaules Tirdzniecības organizācijā kopš 2008. gada marta,
- ņemot vērā to, ka 2009. gada decembrī Zagrebā Enerģētikas kopienas līguma Ministru padome apstiprināja Ukrainas pievienošanos Enerģētikas kopienas līgumam,
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Ukrainas Partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas stājās spēkā 1998. gada 1. martā, un pašreizējās sarunas par Asociācijas nolīgumu (AN), kas izstrādāts, lai aizstātu Partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN),
- ņemot vērā ES un Ukrainas Asociācijas programmu, ar ko aizstāj Rīcības plānu un ko 2009. gada jūnijā apstiprināja ES un Ukrainas Sadarbības padome,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas un Ukrainas nolīgumu par vīzu režīma atvieglojumiem, kuru parakstīja 2007. gada 18. jūnijā un kurš stājās spēkā 2008. gada 1. janvārī, un ES – Ukrainas dialogu par vīzām, kas tika sāks 2008. gada oktobrī,
- ņemot vērā 2009. gada 22. jūlijā parakstīto Saprašanās memorandu par reģionālās politikas dialoga sākšanu un reģionālās sadarbības attīstību starp Ukrainas Reģionālās attīstības un būvniecības ministriju un Eiropas Komisiju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai (ENPI) ⁽¹⁾,

(1) OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- ņemot vērā 2005. gada 1. decembrī parakstīto Eiropas Savienības un Ukrainas saprašanās memorandu par sadarbību enerģētikas jomā,
 - ņemot vērā Kopīgo deklarāciju, ko 2009. gada 23. martā pieņēma ES un Ukrainas Apvienotā starptautiskā ieguldījumu konferencē par gāzes tranzīta sistēmu modernizāciju,
 - ņemot vērā *Naftogaz* un *Gazprom* nolīgumu par 2010. gada naftas piegāžu tranzīta maksām, par ko vienojās 2009. gada decembrī,
 - ņemot vērā Ukrainas prezidenta vēlēšanu rezultātus — vēlēšanu pirmā kārtā notika 2010. gada 17. janvārī un otrā kārtā — 7. februārī,
 - ņemot vērā EDSO/ODIHR novērošanas misijas pausto paziņojumu par 2010. gada 17. janvārī un 7. februārī notikušajām prezidenta vēlēšanām, kurā secināts, ka lielākā daļa starptautisko normu ir ievērotas,
 - ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* paziņojumu 2010. gada 8. februārī par Ukrainas prezidenta vēlēšanām,
 - ņemot vērā *Verkhovna Rada* 2010. gada 3. februārī pieņemto Ukrainas Vēlēšanu likumu, kurā grozījumus izdarīja tieši pirms prezidenta vēlēšanu otrās kārtas,
 - ņemot vērā Nacionālo indikatīvo programmu Ukrainai 2011.–2013. gadam,
 - ņemot vērā ES un Ukrainas neseno augstākā līmeņa sanāksmju rezultātus, tostarp ES un Ukrainas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2008. gadā Parīzē, pausto Ukrainas atzīšanu par Eiropas valsti, kurai ir kopīga vēsture un kopīgas vērtības ar Eiropas Savienības valstīm, un ņemot vērā secinājumus, kas pieņemti ES un Ukrainas augstākā līmeņa sanāksmē, kura notika 2009. gada 4. decembrī Kijevā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Ukraina ir stratēģiski nozīmīga ES kaimiņvalsts; tā kā Ukrainas izmērs, resursi, iedzīvotāji un ģeogrāfiskais stāvoklis nodrošina tai īpašu vietu Eiropā un nozīmīgākā reģionālā partnera statusu;
- B. tā kā Ukraina ir Eiropas valsts un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu tā var lūgt, lai to tāpat kā visas Eiropas valstis, kas ievēro brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību, kā arī tiesiskuma principus, uzņemtu Eiropas Savienībā;
- C. tā kā EDSO/ODHIR vēlēšanu novērošanas misijas secinājumos teikts, ka vēlēšanas lielākoties atbilda starptautiskajām normām;
- D. tā kā 2010. gada 17. janvārī un 7. februārī notikušo prezidenta vēlēšanu veiksmīga norise attiecībā uz civiltiesību un politisko tiesību, tostarp pulcēšanās, apvienošanās un vārda brīvības, ievērošanu parāda, ka Ukraina spēj sarīkot brīvas un taisnīgas vēlēšanas;
- E. tā kā, lai gan nevalstiskajām organizācijām netika atļauts oficiāli novērot vēlēšanas, tomēr vietējo un starptautisko novērotāju klātbūtne būtiski uzlaboja pārrēķināšanu un vēlēšanu procesa un vēlēšanu dienā;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- F. tā kā 2010. gada 17. februārī pēc premjerministres J. Timošenko pārsūdzības Ukrainas Augstākā administratīvā tiesa apturēja Centrālās Vēlēšanu komisijas lēmumu par prezidenta vēlēšanu galīgo iznākumu un Viktora Janukoviča atzīšanu par Ukrainas prezidentu, un tā kā premjerministre atsauc savu pārsūdzību 2010. gada 20. februārī, uzskatot, ka tiesa nevēlas būt pret viņu taisnīga;
- G. tā kā otrajā kārtā kampaņas atmosfēru negatīvi ietekmēja savstarpējas apsūdzības krāpšanā un pēdējā brīža grozījumi vēlēšanu likumā;
- H. tā kā ir jāatgādina, ka Ukraina ir valsts, kas ir piedzīvojusi padomju režīma kundzību, un tai vajadzēja daudz laika, lai pārvarētu tā atstātās negatīvās sekas;
- I. tā kā viens no Parlamenta galvenajiem ārpolitiskajiem mērķiem ir uzlabot un veicināt Eiropas kaimiņattiecību politiku, kuras nolūks ir stiprināt attiecīgo valstu politiskās, ekonomiskās un kultūras saiknes ar ES un tās dalībvalstīm;
- J. tā kā Austrumu partnerība patlaban īstenojas; tā kā Parlaments sagaida, ka jaunās Ukrainas iestādes strādās, lai īstenotu tās mērķus; tā kā Austrumu partnerības darbība var būt veiksmīga un tā var veicināt mierpilnu attīstību, stabilitāti un labklājību visās austrumu kaimiņvalstīs, tostarp Ukrainā, tikai tad, ja tās pamatā ir praktiski un uzticami plāni, kā arī nodrošināts pietiekams finansējums;
- K. tā kā ES atbalsta stabilu un demokrātisku Ukrainu, kurā tiek ievēroti sociālas tirgus ekonomikas principi, valda tiesiskums, tiek ievērotas cilvēktiesības un nodrošināta minoritāšu aizsardzība un garantētas pamattiesības; tā kā Ukrainas iekšējā politiskā stabilitāte un iekšējo reformu veikšana ir priekšnosacījums turpmāku attiecību attīstīšanai ar ES;
- L. tā kā kopš Oranžās revolūcijas Ukraina diemžēl ir zaudējusi vairāk nekā piecus gadus, pienācīgi neatrieinot lielās konstitucionālās un institucionālās problēmas, jo īpaši konfliktus kompetences jomā starp prezidentu un premjerministru; tā kā šī iemesla dēļ būtiski projekti valsts pārvaldes, ekonomiskajā un sociālajā jomā tiek kavēti, nav pietiekami īstenoti vai netiek izpildīti vispār;
- M. tā kā neatkarīgi no prezidenta vēlēšanu rezultātiem Ukrainai ir jāsāk īsteno konstitucionālās reformas, lai izveidotu dzīvotspējīgu un efektīvu kontroles un līdzsvara sistēmu nolūkā noteikt skaidru pilnvaru sadalījumu starp prezidentu, Ministru kabinetu un Ukrainas parlamentu (*Verkhovna Rada*);
- N. tā kā ES un Ukrainas attiecībās pēdējos gados kopumā panākts būtisks progress, jo īpaši ārpolitikā un drošības politikā, kā arī tirdzniecības, finanšu un ekonomikas jomās; tā kā enerģētikas un vides jomās nav panākts pietiekams progress;
- O. tā kā Ukrainas pievienošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO) ir svarīgs apliecinājums tam, ka tā atzīst starptautiskās un Eiropas ekonomikas normas un piekļūst ciešākas tirdzniecības saiknes ar ES, un tā kā šī pievienošanās paātrina sarunas par padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas (DCFTA) izveidi, kura ir Asociācijas nolīguma neatņemama sastāvdaļa;
- P. tā kā Ukrainas pievienošanās Enerģētikas kopienas līgumam ir ļoti nozīmīga visām līguma pusēm;
- Q. tā kā Asociācijas nolīgumam starp ES un Ukrainu ir jādarbojas kā reformu procesa instrumentam un jāpiešķir pilsoniskajai sabiedrībai nozīmīgāka loma;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

1. atzinīgi vērtē to, ka Ukrainas prezidenta vēlēšanu starptautiskās vēlēšanu novērošanas misijas sagatavotajos ziņojumos konstatēts, ka salīdzinājumā ar iepriekšējām vēlēšanām ir panākts nozīmīgs progress un šajās vēlēšanās ir ievērota lielākā daļa EDSO un ES normu par brīvām un taisnīgām vēlēšanām;
2. atzinīgi vērtē EDSO/ODHIR vēlēšanu novērošanas misijas paziņojumu par to, kā tiek ievērotas civiltiesības un politiskās tiesības, tostarp pulcēšanās un biedrošanās brīvība, kā arī vārda brīvība plurālistiskā plašsaziņas līdzekļu vidē;
3. atzinīgi vērtē vēlēšanu lielo skaitu, kas liecina par Ukrainas iedzīvotāju aktīvo līdzdalību lēmumu pieņemšanā attiecībā uz turpmāko valsts attīstību; atzinīgi vērtē to, ka šajās vēlēšanās bija daudzveidīga kandidātu izlase, pārstāvējot dažādus politiskos uzskatus un piedāvājot vēlētajiem patiesas izvēles iespējas;
4. pauž nožēlu, ka joprojām neatrisināts jautājums ir vēlēšanu noteikumi, un norāda, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo tiesību aktu, spēkā esošo vēlēšanu likumu, ko grozīja 2009. gada augustā, EDSO/ODHIR uzskata par soli atpakaļ, jo tiesiskais regulējums ir neskaidrs un nepilnīgs; nožēlo, ka *Verkhovna Rada* tikai dažas dienas pirms vēlēšanu otrās kārtas pieņēma Reģionu partijas ierosinātos strīdīgos prezidenta vēlēšanu likuma grozījumus; šajā sakarībā mudina Ukrainas iestādes pārskatīt un pilnveidot valsts tiesību aktus vēlēšanu jomā; mudina politisko partiju finansēšanas procesu un kampaņu finansēšanu priekšvēlēšanu periodā steidzami padarīt pārredzamāku;
5. atzīst, ka Ukraina ratificējusi Eiropas Padomes Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas reģionālo vai mazākumtautību valodu hartu, aicina Ukrainas varas iestādes pielikt lielākas pūles, lai spertu soli pretim Ukrainā dzīvojošo mazākumtautību kopienām, turpmāk integrējot šīs kopienas valsts politiskajās norisēs un adekvāti veicinot tiesības uz izglītību mazākumtautību valodā;
6. atzīst, ka Ukrainai kā Eiropas valstij ir kopīga vēsture un kopīgas vērtības ar Eiropas Savienības valstīm, un atzinīgi vērtē Ukrainas centienus integrēties Eiropā;
7. sagaida, ka Ukrainas politiķi atzīst nepieciešamību stabilizēt politisko un ekonomisko situāciju un nepieciešamību strādāt, lai to panāktu, it īpaši īstenojot konstitucionālo reformu, nostiprinot tiesiskumu, izveidojot sociālu tirgus ekonomiku un atjaunojot centienus korupcijas apkarošanā un uzņēmējdarbības un ieguldījumu vides uzlabošanā;
8. uzsver, ka ir svarīgi pastiprināt Ukrainas un ES sadarbību enerģētikas jomā, un prasa panākt turpmākas vienošanās starp ES un Ukrainu, lai energoapgādi nodrošinātu abām pusēm, tostarp uzticamu naftas un gāzes tranzīta sistēmu;
9. aicina Ukrainu pilnībā īstenot un ratificēt pievienošanas Enerģētikas kopienas līgumam un nekavējoties pieņemt jaunu gāzes likumu, kas atbilstu ES Direktīvai 2003/55/EK;
10. uzsver, ka, neraugoties uz gūtajiem panākumiem, pašreizējais nolīgums par vīzu režīma atvieglojumiem būtu jāpārskata, ņemot vērā ilgtermiņa mērķus, un aicina Padomi pilnvarot Komisiju pārskatīt šo nolīgumu ar Ukrainas varas iestādēm, lai izstrādātu plānu bezvīzu režīmam ar Ukrainu, tostarp vidusposma mērķim — maksas par vīzām atcelšanai;
11. prasa Komisijai sadarboties ar dalībvalstīm un Ukrainu, lai izstrādātu īpašus pasākumus, kas jāievieš saistībā ar Eiropas futbola čempionātu 2012. gadā nolūkā atvieglināt ceļošanu tām personām, kuras iegādājušās biļetes uz futbola spēlēm;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

12. atzinīgi vērtē Ukrainas aktīvo atbalstu Austrumu partnerībai un *Euronest* parlamentārajai asamblejai un tās apņemšanos pielikt lielākas pūles, lai būtu nodrošināta lielāka demokrātija, vairāk tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, kā arī sociāla tirgus ekonomika, ilgtspējīga attīstība un laba pārvalde;
13. atbalsta Austrumu partnerības vadīnīciatīvas, jo īpaši par integrētu robežu pārvaldību, enerģētiku un brīvās tirdzniecības zonu, kā arī par visaptverošu institucionālo izveidi;
14. sagaida, ka Ukraina vēlreiz apstiprinās tās apņemšanos integrēties Eiropā, kā arī cieši sadarboties ar ES kaimiņattiecību jomā saskaņā ar Austrumu partnerības un Melnās jūras sinerģijas politiku;
15. aicina Komisiju un Padomi vēlreiz apliecināt ES vēlmi palīdzēt Ukrainai šajā jomā, izmantojot instrumentus, kas noteikti Austrumu partnerībā un ES un Ukrainas Asociācijas programmā; aicina Komisiju cieši saskaņot Nacionālo indikatīvo programmu 2011.–2013. gadam ar Asociācijas programmu;
16. uzsver, ka plašam un visaptverošam brīvās tirdzniecības nolīgumam jānodrošina Ukrainas pakāpeniska integrācija ES iekšējā tirgū, tostarp, attiecinot uz Ukrainu četras brīvības telpas;
17. atzinīgi vērtē nodomu izveidot Eiropas Investīciju bankas (EIB) pārstāvniecību Kijevā un uzsver, cik nozīmīga ir turpmāka EIB darbības izvēršana Ukrainā;
18. uzsver, cik būtiski ir paplašināt sadarbību jauniešu un studentu apmaiņas un stipendiju programmu izstrādes jomā, kas ļaus Ukrainas iedzīvotājiem iepazīties ar Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm;
19. aicina visas kaimiņvalstis pilnā mērā cienīt Ukrainas valsts demokrātisko sistēmu un atturēties no jebkāda spiediena vai iejaukšanās, kas noraidītu Ukrainas demokrātisko gribu un pieņemtos lēmumus politiskās, sociālās un ekonomiskās attīstības jomā;
20. pauž dziļu nožēlu par līdzšinējā Ukrainas prezidenta Viktora Juščenko lēmumu piešķirt pēcnāves goda nosaukumu "Ukrainas nacionālais varonis" Ukrainas Nacionālistu organizācijas (UNO) vadītājam Stepanam Banderam, kurš sadarbojās ar nacistisko Vāciju; šajā ziņā cer, ka Ukrainas jaunā vadība otrreiz caurlūkos šāda veida lēmumus un turpinās ievērot Eiropas vērtības;
21. aicina Komisiju sniegt vajadzīgo tehnisko palīdzību radikālai Ukrainas elektrības tīkla energoefektivitātes uzlabošanai un stiprināt sadarbību gāzes nozares reformēšanā, pielāgojot to ES standartiem; prasa Eiropai attiecīgi atbalstīt Ukrainas energopatēriņa taupīšanas un energoefektivitātes celšanas stratēģiju kā labāko veidu, kādā mazināt maksājumus par gāzi un atkarību no importētas enerģijas;
22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Ukrainas valdībai un parlamentam, kā arī Eiropas Padomes, EDSO un NATO parlamentārajām asamblejām.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

**Par Parlamenta prioritātēm Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomē
(Ženēva, 2010. gada 1.-26. marts)**

P7_TA(2010)0036

**Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par Apvienoto Nāciju Organizācijas
Cilvēktiesību padomes (UNHRC) 13. sesiju**

(2010/C 348 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Apvienoto Nāciju Organizācijas cilvēktiesību Padomi (UNHCR) un jo īpaši 2009. gada 14. janvāra rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu šajā procesā ⁽¹⁾, kā arī 2006. gada 16. marta rezolūciju par iznākumu sarunām par Cilvēktiesību padomi un ANO Cilvēktiesību komisijas 62. sesiju ⁽²⁾, 2004. gada 29. janvāra rezolūciju par attiecībām starp Eiropas Savienību un Apvienoto Nāciju Organizāciju ⁽³⁾, 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas reformu ⁽⁴⁾, 2005. gada 29. septembra rezolūciju par ANO organizētās Pasaules Augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem (2005. gada 14.–16. septembrī) ⁽⁵⁾ un 2009. gada 7. maija rezolūciju par 2008. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jautājumā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ņemot vērā steidzamības kārtā pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju,
- ņemot Apvienotās Nāciju Organizācijas ģenerālās Asamblejas Rezolūciju Nr. A/RES/60/251, ar ko izveido Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (UNHRC),
- ņemot vērā iepriekš notikušās UNHRC kārtējās un īpašās sesijas, kā arī iepriekšējās Vispārējā periodiskā pārskata (VPP) kārtas,
- ņemot vērā gaidāmo UNHRC 13. sesiju, kas notiks 2010. gada martā, un Vispārējā periodiskā pārskata astoto kārtu, kas notiks no 2010. gada 3. maija līdz 14. maijam,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes reformēšanu, kas notiks 2011. gadā,
- ņemot vērā institucionālās pārmaiņas, kas ieviestas ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības līguma 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27., un 47. pantu Lisabonas līguma redakcijā,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību universāluma veicināšanas un aizsardzības princips ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0021.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0097.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P5_TA(2004)0037.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0237.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0362.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0385.

⁽⁷⁾ ES līguma 2. pants, 3. panta 5. punkts un 6. pants.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- B. tā kā UNHRC ir unikāls veidojums, kas specializējies vispārējās cilvēktiesībās, un īpašs forums, kas izskata ar cilvēktiesībām saistītos jautājumus ANO sistēmā;
- C. tā kā UNHRC reformēšanas procesā būs jāņem vērā divas galvenās tēmas, proti, par šīs struktūrvienības statusu, ko apspriedīs Ņujorkā, un par tās procedūrām, ko apspriedīs Ženēvā; tā kā nākamajā gadā tiks īstenotas vairākas iniciatīvas un notiks vairākas neoficiālas sanāksmes;
- D. tā kā Eiropas Savienības nozīmība iepriekšējos desmit gados pasaules mērogā ievērojami pieaugusi un Eiropas Ārējās darbības dienesta pārstāvētā jaunā pieeja varētu būt iespēja, kā palīdzēt Savienībai rīkoties efektīvāk, lai saskaņotā, vienotā un iedarbīgā veidā atrisinātu pasaules mēroga problēmas;
- E. tā kā Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas delegācija UNHRC trīspadsmitās sesijas laikā dosies uz Ženēvu, kā tas ir bijis iepriekšējos gados, kad tika rīkotas UNHRC sesijas, un arī pirms tam, kad tika rīkotas ANO cilvēktiesību komitejas sesijas, kuras tiesībpārņēma ir UNHRC,
1. uzsver UNHRC 13. sesijas nozīmīgumu, kas ir UNHRC galvenā sesija 2010. gadā; atzinīgi vērtē augsta līmeņa tikšanos jautājumā par gaidāmo kārtējo 13. sesiju, kurā piedalījās valdību ministri un citi augsta līmeņa pārstāvji; norāda, ka augsta līmeņa pārstāvju sanāksmēs tiks apspriesti divi jautājumi — ekonomiskā un finanšu krīze, kā arī ANO deklarācija par izglītību un apmācību cilvēktiesību jomā (*HRET*);
 2. atzinīgi vērtē to, ka UNHRC 13. sesijas darba kārtībā ir iekļauts ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos ziņojums "Globālās ekonomikas un finanšu krīzes ietekme uz visu cilvēktiesību īstenošanu un par iespējamiem pasākumiem, kas nepieciešami tās atvieglināšanai"; aicina ES dalībvalstis dot aktīvu ieguldījumu šajās debatēs;
 3. aicina dalībvalstis aktīvi iesaistīties ikgadējās debatēs par invalīdu tiesībām, kā arī diskusijā par tiesībām noskaidrot patiesību (to ierosinājusi Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu grupa (*GRULAC*), un tās galvenais uzdevums ir apskatīt jautājumus, kas saistīti vēsturisko patiesību par represijām) un ikgadējā sanāksmē par bērna tiesībām;
 4. uzsver, cik svarīgi ES ir panākt kopējas nostājas jautājumos, kas tiks apspriesti UNHRC 13. sesijas gaitā, pat ja nosacījumi attiecībā uz ES dalībvalstu darbībām UNHRC pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā vēl nav pilnīgi skaidri;

Cilvēktiesību padomes darbs

5. atgādina par savu aicinājumu ES dalībvalstīm pretoties jebkuriem mēģinājumiem mazināt cilvēktiesību universāluma, nedalāmības un savstarpējās atkarības jēdziena nozīmi un aktīvi mudina UNHRC pievērst līdzvērtīgu uzmanību jebkāda veida diskriminācijai, tostarp dzimuma, rases, vecuma, dzimumorientācijas un reliģijas vai pārliecības dēļ;
6. brīdina nepieļaut UNHRC pārlietu politizēšanu tādā mērā, kas neļautu šai struktūrvienībai īstenot savas pilnvaras; uzsver, cik liela nozīme ir rezolūcijām attiecībā uz konkrētām valstīm, vērstoties pret nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem tajās; šajā sakarībā asi nosoda ierosinājumus, kas neparedz rīkoties un pauž savu vilšanos par šīs pieejas izmantošanu Padomes 11. īpašajā sanāksmē, kurā netika pieļauta konsekventas un saskaņotas rezolūcijas pieņemšana, kurā būtu risināts jautājums par stāvokli Šrilankā;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

7. atzinīgi vērtē 13. īpašās sanāksmes par Haiti organizēšanu, kas notika, pateicoties Brazīlijas iniciatīvai, un kuras mērķis bija uz cilvēktiesību ievērošanu balstītas pieejas iekļaušana atjaunošanas procesā pēc postošās zemestrīces, kā arī šīs sanāksmes novatoriskos aspektus kā, piemēram, īpašu sanāksmju organizēšanu, ja notikušas dabas katastrofas, un specializēto ANO aģentūru iesaistīšanu, kas ir veids, kā nodrošināt ekspertu iesaistīšanu apspriešanas procesā; uzsver neatkarīgu cilvēktiesību ekspertu nozīmīgo lomu Haiti, paredzot vadlīnijas par cilvēktiesību jautājuma iekļaušanu plašākos ANO centienos un devējvalstu vadītājās iniciatīvās Haiti atbalstam, un aicina ANO dalībvalstis, sekot šīs sesijas gaitai, iekļaujot ANO plašākos centienos Haiti atbalstam cilvēktiesību ievērošanas pieeju, īpaši pievēršot uzmanību mazāk aizsargātām personām, piemēram, bērniem;
8. aicina ES dalībvalstis vispirms censties panākt *UNHRC* praktisku rīcību, kuras mērķis ir izbeigt cilvēktiesību pārkāpumus, kas karu un varmācīgu konfliktu laikā vērsti pret civiliedzīvotājiem, tostarp vardarbību, kas tieši un apzināti vērstas pret sievietēm un bērniem, un risināt bērnu kareivju problēmu;
9. pauž nožēlu par to, ka *UNHRC* nav bijusi spējīga pietiekami ātri vērsties pret citām nopietnām situācijām cilvēktiesību jomā; aicina ES dalībvalstis nosodīt cilvēktiesību pārkāpumus un aktīvi rīkoties, lai mēģinātu radīt *UNHRC* konkrētus mehānismus, kuru mērķis būtu atrisināt krīzes cilvēktiesību jomā Afganistānā, Gvinejas Republikā, Irānā, Jemenā, Irākā un Rietumsahārā; uzskata, ka ANO mandātā ir jāiekļauj cilvēktiesību stāvokļa uzraudzība Rietumsahārā;
10. atgādina par savu nostāju attiecībā uz reliģiju nomelnošanas koncepciju un, atzīstot nepieciešamību pilnībā atrisināt reliģisko minoritāšu diskriminācijas problēmu, uzskata, ka šā jēdziena iekļaušana protokolā par papildu standartiem attiecībā uz rasismu, rasu diskrimināciju, ksenofobiju un jebkuru diskrimināciju nebūtu adekvāta; aicina ANO dalībvalstis pilnībā īstenot spēkā esošos standartus attiecībā uz vārda brīvību un reliģijas un pārliecības brīvību;
11. atkārtoti aicina ES dalībvalstis respektēt cilvēktiesības to iekšējo politikas jomu koncepcijās, jo — ja tas netiek veikts — tiek vājināta ES nostāja *UNHRC*;
12. atzinīgi vērtē to, ka Amerikas Savienotās Valstis no jauna iesaistījušās Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrvienību darbā un sekojošu to ievēšanu par *UNHRC* locekli, kā arī to konstruktīvo ieguldījumu vārda brīvības jomā ANO 64. Ģenerālajai asamblejā un veikumu rīcības plāna izstrādāšanā turpmākajam darbam pēc Durbanas pārskatīšanas konferences; aicina ASV un ES dalībvalstis turpmāk sekot līdz šādām iniciatīvām un visplašākajā mērā sadarboties;
13. ir norūpējies par to, ka *UNHRC* vēlēšanās, kas notiks 2010. gada maijā, ir izvirzīta Irānas kandidātūra; atkārtoti aicina savus iebildumus pret tā dēvēto "tīro sarakstu" koncepciju *UNHRC* vēlēšanās, aicinot organizēt konkurējošas vēlēšanas ar visu reģionālo grupu piedalīšanos, un mudina ES darīt visu iespējamo, lai novērstu tādu valstu ievēšanu *UNHRC*, kurās cilvēktiesību pārkāpumi ir īpaši problemātiski;
14. aicina ES un tās dalībvalstis turpināt pieprasīt kritēriju noteikšanu dalībai *UNHRC* vēlēšanās un jo īpaši kā prasību minimumu noteikt sadarbību atbilstoši savām pilnvarām, ievērojot īpašas procedūras; aicina ES uzņemties vadību, sadarbībā ar reģionālajiem partneriem izstrādājot vēlēšanu gaitai paredzētu pamatnostādņu kopumu;
15. aicina VPP procesa ietvaros efektīvi uzraudzīt īpašo procedūru faktisko īstenošanu un Līgumā paredzēto struktūru secinājumus un ieteikumus attiecībā uz katru valsti atsevišķi;
16. aicina ES dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai saglabātu visus īpašo procedūru mandātus; aicina atjaunot mandātu ANO īpašajam referentam par Mjanmu un Korejas Tautas Demokrātisko Republiku, kā arī izveidot jaunu mandātu attiecībā uz konkrētu valsti — Kongo Demokrātisko Republiku, ņemot vērā humanitārā stāvokļa pasliktināšanos šajā valstī;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

17. atzīnīgi vērtē Kopīgo pētījumu par vispārējo praksi attiecībā uz slepenu aizturēšanu terorisma apkarošanas kontekstā, ko apspriedīs 13. sesijā; aicina ES dalībvalstis atbalstīt to un nodrošināt pienācīgus turpmākos pasākumus saistībā ar ziņojumu atbilstoši Parlamenta iepriekš paustajām nostājām par šo jautājumu, jo īpaši atbilstoši 2009. gada 19. februāra ⁽¹⁾ un 2007. gada 14. februāra ⁽²⁾ rezolūcijai par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus;

18. aicina ES aktīvi iesaistīties turpmākajās VPP sesijās, lai nodrošinātu taisnīgu procedūru un lai rezultātā tiktu atbalstīti un ievēroti ANO īpašās procedūras un Līguma struktūru secinājumi un ieteikumi, tostarp nodrošinot vajadzīgo tehnisko palīdzību šo secinājumu un ieteikumu īstenošanai;

19. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstis veidot stingru ES kopējo nostāju par turpmāko darbu pēc faktu vākšanas misijas ziņojuma par konfliktu Gazā un Izraēlas dienvidu daļā, publiski pieprasot tajā pausto ieteikumu īstenošanu un atbildību par visiem starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, tostarp iespējamiem kara noziegumiem, un aicinot abas puses veikt izmeklēšanas, kas atbilst starptautiskajiem standartiem attiecībā uz neatkarību, objektivitāti, pārredzamību, savlaicīgumu un efektivitāti, atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūcijai A/64/L.11, un uzsver, ka starptautiskās cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības jāievēro visām iesaistītajām pusēm un jebkuros apstākļos, norādot, ka tas ir pamatpriekšnosacījums, lai panāktu tūlītēju un ilgstošu mieru Tuvajos Austrumos;

20. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un ES dalībvalstis, konsultējoties ar ES ārējām misijām un NVO šajā jomā, aktīvi uzraudzīt *Goldstone* ziņojumā ietvertu ieteikumu īstenošanu; prasa minēto ieteikumu un līdzīgu novērojumu iekļaušanu ES un abu minēto pušu dialogos, kā arī ES nostājās daudzpusējos forumos;

21. uzsver, ka — lai gan UNHRC reforma nav jautājums, kas tieši jārīcina UNHRC 13. sesijā — ir jāīsteno pārredzams un visaptverošs reformu process, ņemot vērā NVO, pilsoniskās sabiedrības un visu citu attiecīgo ieinteresēto personu viedokli;

22. uzsver, ka reformēšanai nevajadzētu kavēt UNHRC turpmāko nozīmīgo darbu ar cilvēktiesību pārkāpumiem saistīto jautājumu risināšanā;

23. aicina ES dalībvalstis, ņemot vērā ar Rezolūciju A/HRC/12/L.28 izveidotās UNHRC reformēšanas darba grupas pirmo sanāksmi, vienoties par kopēju nostāju šajā jautājumā, kā arī par efektīvu un aktīvu sarunu stratēģiju; uzsver, ka ir svarīgi pieņemt kopēju ES nostāju par UNHRC reformēšanas procesu un aicina ES dalībvalstis ievērot kopīgi saskaņotās "robežas";

24. aicina EP Ārlietu komiteju sagatavot ieteikumu Padomei, lai sniegtu savlaicīgu ieguldījumu ES nostājas sagatavošanā par gaidāmo reformēšanu;

25. pauž nostāju, ka, veicot reformēšanu, jāievēro, lai tiktu saglabāta Apvienoto Nāciju Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos (OHCHR) neatkarība, aizsargātas un, ja iespējams, stiprinātas īpašās procedūras, kā arī garantēta iespēja UNHRC risināt jautājumus saistībā ar īpašiem cilvēktiesību pārkāpumiem, izmantojot rezolūcijas attiecībā uz konkrētām valstīm un mandātus par konkrētām valstīm, bet vienlaikus atzīst plašāku debašu nepieciešamību; uzsver, ka svarīgi ir vienādā mērā risināt gan cilvēktiesības, gan sociālās, ekonomiskās, kultūras tiesības, pilsoniskās un politiskās tiesības; atzīnīgi vērtē apspriedes par veidiem, kā stiprināt UNHRC, neizmantojot institucionālās izveides dokumentu kopumu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0073.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0032.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

ES līdzdalība

26. atzīst ES un tās dalībvalstu aktīvu līdzdalību UNHRC darbā un atzinīgi vērtē Beļģijas UNHRC prezidentūras līdzšinējo veikumu, kā arī Spānijas ES prezidentūras prioritātes cilvēktiesību jomā;

27. aicina Padomi un Komisiju atbilstīgi Padomes 2003. gada 16.jūnija kopējai nostājai Nr. 2003/444/CFSP par Starptautisko Krimināltiesu⁽¹⁾ un saskaņā ar 2004. gada rīcības plānu kopējās nostājas izpildes pārraudzībai turpināt centienus veicināt Romas statūtu vispārēju ratificēšanu un šo dokumentu īstenojošu tiesību aktu pieņemšanu valstu līmenī; atzinīgi vērtē sadarbības un palīdzības nolīgumu starp ES un Starptautisko Krimināltiesu un, ņemot to vērā, aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis visplašākajā mēra sadarbīties ar tiesu un nodrošināt tai nepieciešamo atbalstu; norāda, ka Romas statūtu pirmā pārskatīšanas konference tiks rīkota no 2010. gada 31. maija līdz 11. jūnijam Kampalā, Ugandā un ka tā būtiski veicinās Krimināltiesas attīstību;

28. uzskata, ka jaunā ES institucionālā struktūra sniedz iespēju uzlabot ES darbību saskaņotību, pamatnāmību un uzticamību UNHRC; aicina augsto pārstāvi un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci nodrošināt praktiskus pasākumus Lisabonas līguma īstenošanai, lai novērstu pārāk ilgu pārejas periodu, kas mazinātu Savienības uzticamību, un nodrošināt, ka jaunie noteikumi uzlabo ES spējas īstenot saziņu un sadarbīties ar citu reģionu bloku valstīm kopīgu iniciatīvu īstenošanai;

29. pilnvaro Eiropas Parlamenta delegāciju UNHRC 13. sesijā darīt zināmas šajā rezolūcijā paustās bažas, aicina delegāciju ziņot Cilvēktiesību apakškomitejai par savu vizīti un uzskata par lietderīgu arī turpmāk norīkot Eiropas Parlamenta delegāciju dalībai attiecīgajās UNHRC sesijās;

*

* *

30. aicina priekšsēdētāju nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajai pārstāvei un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO Ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos un Ārlietu komitejas izveidotajai ES un ANO darba grupai.

(1) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/l_15020030618en00670069.pdf

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Pekina +15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesībai

P7_TA(2010)0037

Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par Pekinu +15 — ANO rīcības platformu dzimumu līdztiesībai

(2010/C 348 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1995. gada septembrī Pekinā notikušās ceturtais Pasaules Sieviešu konferences pieņemto deklarāciju un rīcības platformu un kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas ārkārtas sesijās “Pekina +5” un “Pekina +10” pieņemtos rezultātu dokumentus par turpmāko rīcību un iniciatīvām Pekinas deklarācijas un rīcības platformas īstenošanai, kas tika pieņemti attiecīgi 2000. gada 9. jūnijā un 2005. gada 11. martā,
- ņemot vērā 1979. gada ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2009. gada 14. septembra rezolūciju “Saskaņotība visas sistēmas mērogā” (*A/RES/63/311*), kurā stingri atbalstīta dažādu dzimumu līdztiesības struktūru konsolidēšana vienotā struktūrā,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, īpaši tās 1., 2., 3., 4., 5., 21., un 23. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, kurā uzsvērtas tādas dalībvalstu kopējās vērtības kā plurālisms, nediskriminēšana, tolerance, taisnīgums, solidaritāte un sieviešu un vīriešu līdztiesība,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 19. pantu, kurā minēta cīņa pret diskrimināciju dzimuma dēļ,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 1. marta paziņojumu “Ceļvedis sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006–2010” (*COM(2006)0092*),
- ņemot vērā Padomes 1998. gada 2. decembra secinājumus, kuros paredz Pekinas Rīcības platformas īstenošanas ikgadējā novērtēšanā ietvert kvantitātes un kvalitātes rādītājus un kritērijus,
- ņemot vērā ES ministru 2005. gada 4. februāra kopējo deklarāciju par dzimumu līdztiesību saistībā ar Pekinas Rīcības platformas pārskatīšanu saistībā ar 10 gadu periodu, un kurā cita starpā atkārtoti apstiprināts kopīgs stingrs atbalsts Pekinas deklarācijai un Rīcības platformai un apņemšanās tās pilnīgi un efektīvi īstenot,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 2. un 3. jūnija secinājumus, kuros dalībvalstis un Komisija tiek aicinātas stiprināt institucionālos mehānismus, lai veicinātu dzimumu līdztiesību, un izveidot Pekinas Rīcības platformas īstenošanas novērtēšanas sistēmu, lai radītu saskanīgāku un sistemātiskāku īstenošanas gaitas uzraudzību,

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu, ko pieņēma Eiropadomes sanāksmē 2006. gada martā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2007. gada 14. maija secinājumus par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības prezidentvalsts Zviedrijas sagatavoto visaptverošo ziņojumu "Pekina +15: Rīcības platforma un Eiropas Savienība", kurā precīzi norādīti šķēršļi, kas patlaban kavē dzimumu līdztiesības pilnīgu īstenošanu,
 - ņemot vērā 1995. gada 15. jūnija rezolūciju par Ceturto Pasaules sieviešu konferenci Pekinā: "Vienlīdzība, attīstība un miers" ⁽²⁾ un 2005. gada 10. marta rezolūciju par Ceturtās Pasaules sieviešu konferences — Rīcības platformas (Pekina + 10) lēmumu izpildes kontroli ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 26. janvāra jautājumus Komisijai un Padomei par Pekinu + 15 — ANO Rīcības platformu dzimumu līdztiesībai (O-0006/2010 – B7-0007/2010, O-0007/2010 – B7-0008/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Pekinas Rīcības platformas stratēģiskie mērķi nav sasniegti, lai gan pielikti zināmi pūliņi, un tā kā joprojām pastāv nevienlīdzība un dzimumu stereotipi, un sievietes atrodas vīriešu pakļautībā tajās jomās, kurās Platformā pievērsta uzmanība;
- B. tā kā Līgumā par Eiropas Savienību dzimumu līdztiesība ir noteikta par Eiropas Savienības pamatprincipu un vienu no ES mērķiem un uzdevumiem, un tā kā vīriešu un sieviešu līdztiesības nodrošināšana visās tās darbībās ir Eiropas Savienības īpaša misija;
- C. tā kā sieviešu un meiteņu tiesības pilnībā izmantot cilvēktiesības ir nešķirama, neatņemama un nedalāma vispārējā cilvēktiesību daļa, kas ir būtiska sieviešu un meiteņu izaugsmei, kā arī mieram, drošībai un attīstībai;
- D. tā kā izšķiroša nozīme ir tam, lai vīrieši un zēni aktīvi iesaistītos politikas jomās un programmās, ar kurām veicina dzimumu līdztiesību, un lai uz līdztiesības pamatiem vīriešiem tiktu piedāvātas reālas iespējas, jo īpaši saistībā ar paternitātes atvaļinājumu, uzņemties savu ģimenes un mājas pienākumu daļu;
- E. tā kā starp CEDAW un Pekinas Rīcības platformu var atrast nozīmīgas sinerģijas saturā pēc būtības, jo daudzas no Platformas kritiskajām rūpju jomām ir precīzi formulētas Konvencijā;
- F. tā kā apstiprināti CEDAW 30. gadadiena kopš tās parakstīšanas 1979. gada 18. decembrī, kā arī 10. gadadiena Konvencijai pievienotajam fakultatīvajam protokolam, ar ko CEDAW komiteju pilnvaro uzklaut personu sūdzības par tiesību pārkāpumiem, un tā kā līdz šim CEDAW ir ratificējušas 186 valstis un 98 no tām ir ratificējušas fakultatīvo protokolu;
- G. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Sieviešu tiesību komitejas piecdesmit ceturtais sesijas (tā sauktā Pekinas + 15 sanāksmes) temats ir Pekinas rīcības deklarācijas pārskatīšana, kā arī ieguldījums dzimumu līdztiesības perspektīvas veidošanā, lai pilnībā sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus,

⁽¹⁾ Biļetens EK 3-2002, I.13. punkts

⁽²⁾ OV C 166, 3.7.1995., 92. lpp.

⁽³⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 247. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

1. uzsver, ka neraugoties uz panāktajiem sasniegumiem, realizējot Pekinas Rīcības platformas stratēģiskos mērķus, joprojām pastāv nevienlīdzība un dzimumu stereotipi, un sievietes atrodas vīriešu pakļautībā tajās jomās, kurās Platformā pievērsta uzmanību;
2. pauž nožēlu, ka trūkst savlaicīgu, uzticamu un salīdzināmu datu gan valstu, gan ES līmenī attiecībā uz jau izstrādātajiem indikatoriem daudzās Pekinas Rīcības platformā noteiktajās kritiskajās jomās, tostarp saistībā ar nabadzību, kas skar sievietes, vardarbību pret sievietēm, institucionāliem mehānismiem, sievietēm bruņotos konfliktos un mazgadīgām meitenēm;
3. aicina Komisiju turpināt pilnveidot Pekinas Rīcības platformas īstenošanas ikgadējo pārskatīšanu un efektīvi izmantot indikatorus un analītiskus ziņojumus kā ieguldījumu dažādās politikas jomās un arī kā pamatu jaunām iniciatīvām, kuru mērķis ir sasniegt dzimumu līdztiesību;
4. uzskata, ka Komisijai ir jāizstrādā vidēja termiņa plāns to indikatoru kopuma pārskatīšanai, kuri jau izveidoti, lai uzraudzītu Pekinas Rīcības platformas izpildi, izmantojot visus pieejamos resursus, tostarp specializētās zināšanas, ko sniedz Komisijas augsta līmeņa darba grupa integrētās pieejas jautājumos dzimumu līdztiesības īstenošanai;
5. mudina Komisiju, sagatavojot stratēģiju Ceļveža turpinājumam, ņemt vērā ekonomikas un finanšu krīzi, klimata pārmaiņu ietekmi uz sievietēm, ilgtspējīgu attīstību, sabiedrības novecošanos un mazākumtautību, jo īpaši romu, sieviešu stāvokli, kā arī pašreizējās Ceļveža prioritātes — vienlīdzīgu ekonomisko neatkarību sievietēm un vīriešiem, tostarp 1.6. apakšpunktā minēto daudzkārtējas diskriminācijas pret mazākumtautību sievietēm un sievietēm migrantēm apkarošanu, darba, ģimenes un privātās dzīves saskaņošanu, sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu līdzdalību lēmumu pieņemšanā, uz dzimumu balstītas vardarbības izskaušanu, dzimumu stereotipu novēršanu sabiedrībā, kā arī dzimumu līdztiesības veicināšanu ārpolitikā un attīstības politikā;
6. aicina dalībvalstis un Komisiju veikt turpmākus pasākumus, lai veicinātu pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm, dzimumu līdztiesību un integrētu pieeju dzimumu līdztiesības īstenošanai attīstības sadarbībā, tostarp pabeidzot un pieņemot ES rīcības plānu dzimumu līdztiesībai, atbilstīgi Parīzes deklarācijai par palīdzības efektivitāti un Akras Rīcības programmai;
7. mudina Komisiju, sagatavojot stratēģiju Ceļveža turpinājumam, veidot stingrākas saiknes ar Pekinas Rīcības platformu, nodrošinot lielāku saskaņotību starp ES stratēģiju dzimumu līdztiesībai un centieniem sasniegt Pekinas Rīcības platformā noteiktos mērķus;
8. noteikti atbalsta Apvienoto Nāciju Organizācijas jaunās struktūras izveidi dzimumu līdztiesības jautājumos, kura veiks gan politiskus, gan operatīvus pasākumus, un aicina visas ANO dalībvalstis, jo īpaši ES dalībvalstis, nodrošināt, lai jaunajai struktūrai tiktu piešķirti ievērojami finansiāli līdzekļi un cilvēkresursi un to vadītu par dzimumu līdztiesības jautājumiem atbildīgais ANO ģenerālsekretāra vietnieks;
9. uzsver, ka seksuālā un reproduktīvā veselība un tiesības ir sieviešu tiesību neatņemama sastāvdaļa un ka ir būtiska nozīme pastiprināt centienus, lai uzlabotu sieviešu reproduktīvās tiesības un veselību gan Eiropā, gan pasaules mērogā;
10. uzsver, ka seksuālā un reproduktīvā veselība ir sieviešu veselības aprūpes neatņemama daļa;
11. uzsver, ka abortu nevajadzētu popularizēt kā ģimenes plānošanas metodi un ka jebkurā gadījumā būtu jānodrošina humāna attieksme pret sievietēm, kuras griezušās pēc palīdzības, lai veiktu abortu, un jāsniedz viņām konsultācijas;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

12. aicina Eiropas Savienību saistībā ar jauno tiesisko regulējumu, kuru izveido ar Lisabonas līgumu, kļūt par Konvencijas par jebkuras sievietes diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) un tās fakultatīvā protokola pusi;
13. rosina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu veicināt zināšanu apmaiņu starp dalībvalstīm visās jomās, kuras minētas Pekinas Rīcības platformā, izmantojot programmu labas prakses apmaiņai par dzimumu līdztiesības jautājumiem, lai pastiprinātu Platformā ietverto saistību īstenošanu;
14. prasa, pārskatot Lisabonas stratēģiju 2010. gadā, iekļaut svarīgu prioritāti/nodaļu dzimumu līdztiesības jomā un tajā paredzēt jaunus mērķus, stiprināt saiknes ar Pekinas Rīcības platformu un izmantot Pekinas rādītājus, kas izstrādāti Rīcības Platformas uzraudzībai, lai sekmētu dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu valstu reformu programmās, kā arī tā iekļaušanu valstu ziņojumos par stratēģijām sociālajai aizsardzībai un sociālajai integrācijai;
15. lūdz, lai Komisija regulāri izvērtētu sasniegtos rezultātus kritiskajās rūpju jomās, kuras noteiktas Pekinas Rīcības platformā un attiecībā uz kurām izstrādātie rādītāji Pekinas Rīcības platformas izpildes kontrolei ir jau pieņemti;
16. mudina Komisiju un dalībvalstis pieņemt un ieviest konkrētus dzimumu līdztiesības politikas aspektus, tostarp aktīvus pasākumus, lai paātrinātu de facto dzimumu līdztiesības sasniegšanu un veicinātu to, ka sievietes un meitenes pilnībā var izmantot visas cilvēktiesības;
17. atzinīgi vērtē to, ka nākamās prezidentvalsts Spānijas plānos nozīmīga vieta ierādīta dzimumu līdztiesības jautājumam;
18. atzīst par pamatotu, ka integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai un īpaši pasākumi dzimumu līdztiesības veicināšanai ir savstarpēji atbalstošas stratēģijas un ka struktūras un metodes ir jāpilnveido un efektīvi jāizmanto gan valstu, gan ES līmenī;
19. rosina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu turpināt izstrādāt stratēģijas un līdzekļus saistībā ar integrēto pieeju dzimumu līdztiesības īstenošanai, jo īpaši tādās jomās kā dzimumu ietekmes novērtējums un dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā;
20. atkārtoti uzsver, ka sistemātiski jāīsteno un jāuzrauga integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai likumdošanas, budžeta un citos svarīgos procesos, stratēģijās, programmās un projektos dažādās politikas jomās, tostarp ekonomikas politikā, integrācijas politikā, atklātās koordinācijas metodes piemērošanā gan nodarbinātības jomā, gan sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas jomā, Eiropas sadarbības sistēmā jaunatnes lietās, ārpolitikā un attīstības politikā, kā arī Eiropas drošības un aizsardzības politikā, un ka jāsekmē to rādītāju sistemātiska izmantošana, kuri izstrādāti paveiktā darba kontrolei attiecībā uz Pekinas Rīcības platformu visās atbilstīgajās politikas jomās un procesos;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un ANO ģenerālsekretāram.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Zaļā grāmata “Kopējās zivsaimniecības politikas reforma”

P7_TA(2010)0039

Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par Zaļo grāmatu “Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2002. gada 17. janvāra rezolūciju par Komisijas Zaļo grāmatu par kopējās zivsaimniecības politikas nākotni ⁽²⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju,
- ņemot vērā 1995. gada Nolīgumu par Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību (1995. gada 4. augusta Ņujorkas vienošanās),
- ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) 1995. gada 31. oktobrī pieņemto rīcības kodeksu atbildīgai zvejniecībai,
- ņemot vērā Eiropas Iekšzemes zvejas padomdevēju komitejas (EIFAC) 2008. gada maijā pieņemto Atpūtas zvejas prakses kodeksu,
- ņemot vērā deklarāciju, kas pieņemta no 2002. gada 26. augusta līdz 4. septembrim Johannesburgā notikušajā Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību,
- ņemot vērā ES atjaunoto Ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, ko Eiropadome pieņēma 2006. gada 15. un 16. jūnijā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kopējā zivsaimniecības politika un ekosistēmas pieejas īstenošana jūras vides pārvaldībā” (COM(2008)0187) un Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par KZP un ekosistēmisku pieeju zivsaimniecības pārvaldībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par tiesībpamatotas pārvaldības instrumentiem zivsaimniecībā (COM(2007)0073) un Eiropas Parlamenta 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par tiesībpamatotas pārvaldības instrumentiem zivsaimniecībā ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV C 271 E, 7.11.2002., 67. lpp.

⁽³⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0009.

⁽⁵⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Par ilgtspējības īstenošanu ES zivsaimniecības nozarē, izmantojot maksimāli iespējamo ilgtspējīgo daudzumu” (COM(2006)0360) un Parlamenta 2007. gada 6. septembra rezolūciju par ilgtspējības īstenošanu ES zivsaimniecības nozarē, izmantojot maksimāli iespējamo ilgtspējīgo daudzumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisija paziņojumu “Politika nevēlamu piezveju samazināšanai un izmetumu novēršanai Eiropas zvejniecībā” (COM(2007)0136) un Parlamenta 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par politiku nevēlamu piezveju samazināšanai un izmetumu novēršanai Eiropas zvejniecībā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūciju “Kopējās zivsaimniecības politikas pārvaldība – Eiropas Parlaments, reģionālās konsultatīvās padomes un pārējie iesaistītie dalībnieki” ⁽³⁾ un 2006. gada 6. septembra rezolūciju par rīcības plānu 2006.–2008. gadam, ar kuru vienkāršo un uzlabo kopējo zivsaimniecības politiku ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. septembra paziņojumu “Eiropas stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai. Saskaņota sistēma Eiropas Pētniecības telpā okeānu un jūru ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanai” (COM(2008)0534) un Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūciju par lietisķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 6. jūlija normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Zivsaimniecības fondu ⁽⁶⁾, 2006. gada 15. jūnija rezolūciju par piekrastes zvejniecību un piekrastes zvejniecības kopienu problēmām ⁽⁷⁾, 2005. gada 15. decembra rezolūciju par sieviešu organizācijām zivsaimniecības un lauksaimniecības jomā un to paplašināšanu ⁽⁸⁾ un 2006. gada 28. septembra rezolūciju par zivsaimniecības nozares ekonomiskās situācijas uzlabošanu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Revīzijas Palātas Īpašo ziņojumu Nr. 7/2007 par Kopienas zivju resursu saglabāšanas noteikumu kontroles, pārbaužu un sodu sistēmu, Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju ⁽¹⁰⁾, Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1006/2008 par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem ⁽¹¹⁾ un Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EC) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ⁽¹²⁾, kā arī Parlamenta 2005. gada 23. februāra ⁽¹³⁾, 2007. gada 15. februāra ⁽¹⁴⁾, 2008. gada 5. jūnija ⁽¹⁵⁾, 2008. gada 10. aprīļa ⁽¹⁶⁾ un 2009. gada 22. aprīļa ⁽¹⁷⁾ rezolūciju,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. decembra rezolūciju par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgu organizāciju ⁽¹⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Diskusijas uzsākšana par Kopienas nostāju attiecībā uz zivsaimniecības produktu ekomarķējuma programmām” (COM(2005)0275) un Parlamenta 2006. gada 7. septembra rezolūciju par to pašu tēmu ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 228. lpp.

⁽²⁾ OV C 68 E, 21.3.2009., 26. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 155. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ OV C 157 E, 6.7.2006., 324. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 300 E, 9.12.2006., 504. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 286 E, 23.11.2006., 519. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 417. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 286, 29.10.2008., 33. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 304 E, 1.12.2005., 258. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 502. lpp.

⁽¹⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ OV C 247 E, 15.10.2009., 87. lpp.

⁽¹⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ OV C 305 E, 18.12.2008., 271. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 233. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Parlamenta 2009. gada 7. maija rezolūciju par Parlamenta jauno lomu un pienākumiem saskaņā ar Lisabonas līgumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju “Ceļā uz turpmāko Eiropas Savienības jūrniecības politiku: Eiropas redzējums okeāniem un jūrām” ⁽²⁾ un Parlamenta 2008. gada 2. septembra rezolūciju par zivsaimniecību un akvakultūru Eiropas piekrastes zonu integrētas pārvaldības kontekstā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju „2050: “Nākotne sākas jau šodien — ieteikumi ES turpmākai integrētai politikai saistībā ar klimata pārmaiņām” ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūciju par ES stratēģiju Kopenhāgenas konferencei par klimata pārmaiņām ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 4. decembra rezolūciju par Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrādi, lai mazinātu jūraskraukļu pieaugošo ietekmi uz zivju krājumiem, zivsaimniecību un akvakultūru ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumus par integrēto jūrniecības politiku, jo īpaši paziņojumu “Vadlīnijas integrētai pieejai jūrniecības politikas jomā: ceļā uz labākas prakses izmantošanu integrētā jūrniecības pārvaldībā un apspriedēs ar ieinteresētajām personām” (COM(2008)0395), “Ceļvedis jūras teritoriālajai plānošanai: kopēju principu sasniegšana Eiropas Savienībā” (COM(2008)0791) un “Starptautiskās dimensijas aprises integrētajā Eiropas Savienības jūrniecības politikā” (COM(2009)0536), kā arī neseno progresa ziņojumu par Eiropas Savienības Integrēto jūrniecības politiku (COM(2009)0540),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ilgtspējīgas nākotnes veidošana akvakultūrai. Jauns impulss Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijai” (COM(2009) 0162),
 - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu “Kopējās zivsaimniecības politikas reforma” (COM(2009)0163),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0014/2010),
- A. ņemot vērā būtisko nepieciešamību saglabāt zivju resursus, lai zivsaimniecības nozare varētu piegādāt zivis iedzīvotājiem un nodrošināt pārtikas piedāvājuma līdzsvarotību atsevišķās dalībvalstīs un ES kopumā, kā arī šīs nozares svarīgo ieguldījumu piekrastes kopienu sociāli ekonomiskajā labklājībā, vietējo kopienu attīstībā, nodarbinātībā, augšupējas un lejupējas ekonomiskās aktivitātes saglabāšanā un radīšanā, svaigu zivju piedāvājumā un vietējo kultūras tradīciju saglabāšanā;
- B. tā kā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) īstenošanā par pamatu konsekventi jāizmanto 1982. gada ANO Jūras tiesību konvencija, jo īpaši tās noteikumi par zivsaimniecības nozares starptautisko pārvaldību;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 531. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0583.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- C. tā kā KZP reformā jāņem vērā ES politika vides jomā, kā to nosaka Līgumi, un 2007. gada decembra Bali deklarācija;
- D. tā kā Eiropas Savienība (ES) ir starptautisko tiesību aktu subjekts, kuras būtisks mērķis, pamatojoties uz tās Līgumu saturu un tās darbību regulējošajiem noteikumiem, ir garantēt ES politiku, tostarp KZP, ekonomisko, sociālo un politisko integrāciju;
- E. tā kā KZP pamatmērķis, kuru nosaka Regula (EK) Nr. 2371/2002, ir nodrošināt zivsaimniecības nozares ilgtspējīgu attīstību un ekonomisko un sociālo dzīvotspēju, kā arī jūras resursu saglabāšanu, kas ir būtisks priekšnoteikums tam, lai šodien un nākotnē varētu nodarboties ar zvejniecību;
- F. tā kā KZP nav izdevies sasniegt tās galveno mērķi un tā ir parādījusi, ka lejupēja un pārāk centralizēta politika nedarbojas;
- G. ņemot vērā Eiropas jūru daudzveidību un šajās jūrās izmantotās flotes un zvejas metožu īpatnības;
- H. tā kā Padomes 1976. gada 3. novembra rezolūcijā, jo īpaši tās VII pielikumā Padome noteica pasākumus to reģionu īpašo vajadzību nodrošināšanai, kuros vietējie iedzīvotāji ir īpaši atkarīgi no zvejniecības un ar to saistītām darbībām;
- I. tā kā Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 1. panta 1. punktā nosaka, ka Kopējā zivsaimniecības politika attiecas uz ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu, apsaimniekošanu un izmantošanu, akvakultūru un zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārstrādi un realizāciju, ja šādas darbības veic dalībvalstu teritorijā vai Kopienas ūdeņos vai ja tās veic Kopienas zvejas kuģi vai, neierobežojot karoga valsts primāro kompetenci, dalībvalstu piederīgie;
- J. tā kā 88 % no Kopienas krājumiem tiek zvejoti, pārsniedzot maksimālos ilgtspējīgas ieguves apjomus, un 30 % no šiem krājumiem, nesasniedz drošas bioloģiskās robežas, un tas var nopietni ietekmēt nozares dzīvotspēju;
- K. tā kā KZP piemērošanai ir tieša mijiedarbība ar tādām plašām jomām kā vides aizsardzība, klimata pārmaiņas, drošība, sabiedrības veselība, patērētāju aizsardzība un reģionālā attīstība, iekšējā un starptautiskā tirdzniecība, attiecības ar trešām valstīm un attīstības sadarbība un tā kā ir būtiski svarīgi garantēt pienācīgu un piesardzīgu harmonizāciju starp šīm jomām, vienlaikus pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu;
- L. tā kā saskaņā ar Direktīvu 2008/56/EK dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai vismaz līdz 2020. gadam sasniegtu vai saglabātu labu vides stāvokli Eiropas Savienības jūras ūdeņos, un šim nolūkam būs nepieciešams zivsaimniecības darbības regulējums saskaņā ar KZP;
- M. tā kā pastāv skaidras atšķirības ienākumu līmenī starp tiem iedzīvotājiem, kuri nodarbojas ar zvejniecību, un citās nozarēs strādājošajiem; tā kā ir jāgarantē līdztiesīgs dzīves līmenis, jo īpaši, palielinot individuālos ienākumus;
- N. tā kā pašreizējā ģeopolitiskā, ekonomiskā un sociālā situācija un tas, ka tiek izstrādāta stratēģija un rīcības plāns Eiropas un pasaules okeānu un jūru saglabāšanai un ilgtspējīgai attīstībai (integrētā jūrniecības politika), pamato mūsu apņemšanos veidot ekoloģiski un sociāli un ekonomiski ilgtspējīgu KZP, kurā Parlamentam piešķirtās lēmumu pieņemšanas pilnvaras KZP jomā tiek stiprinātas saskaņā ar Lisabonas līgumu;
- O. tā kā zvejniecība ir viena no svarīgākajām darbībām, kurā izmanto jūru un tās resursus, tā būtu jāuzskata par Integrētā jūrniecības politikas (IJP) pārvaldības galveno daļu;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- P. tā kā Starpvaldību speciālistu grupa par klimata pārmaiņām (IPCC), kurā piedalās speciālisti no visas pasaules, ir novērtējusi klimata pārmaiņu ietekmi un secinājusi, ka daudzas ekosistēmas ir apdraudētas ar klimata pārmaiņām saistītu nebijušu faktoru un traucējumu kombinācijas dēļ;
- Q. tā kā ES primārajos tiesību aktos un arī nesen apstiprinātajā LESD ir atzīti tāda veida ierobežojumi, kuri ietekmē attālākos reģionus un kuru pastāvīguma, intensitātes un kopuma dēļ šie reģioni atšķiras no citiem ES reģioniem ar ģeogrāfiskiem trūkumiem un/vai iedzīvotāju problēmām;
- R. tā kā nolūkā padarīt KZP efektīvāku un iesaistošāku, tā ir jāorganizē tā, lai varētu izmantot multidisciplināru pieeju, iesaistot visas grupas, kas tieši vai netieši ir saistītas ar nozari, piemēram, rūpnieciskos un atpūtas zvejniekus, akvakultūras ražotājus, pārstrādes uzņēmumus, mazumtirgotājus, kuģu īpašniekus, minēto grupu pārstāvjus, pilsonisko sabiedrību (tostarp vides un attīstības NVO), zinātnieku aprindas un ieinteresētās iestādes;
- S. tā kā jau šai jaunajai KZP reformai ir jāuzlabo zivsaimniecības politikas atbilstība vienotā tirgus noteikumiem;
- T. tā kā vēl joprojām aktuālas ir problēmas, kas saistītas ar zvejas flotes jaudas pārpalikumu un atsevišķu zvejniecības resursu nepietiekamību, un šo problēmu ietekme uz dažādiem reģioniem ir atšķirīga, lai gan neliels progress tika panākts pēc KZP pārskatīšanas 2002. gadā, un tā kā situācija pēdējos gados ir vēl vairāk pasliktinājusies, radot nopietnu negatīvu ietekmi uz blakussugām un jūras vidi kopumā un atstājot ekosistēmas sliktā stāvoklī;
- U. tā kā tādas problēmas kā jaudas pārpalikums un zivju krājumu nepietiekamība nedrīkst uzskatīt par endēmiskām vai vispārējām, ņemot vērā lielās atšķirības starp dažādajām flotēm un zivsaimniecībām, un tā kā ir jāizstrādā un jāievieš šo problēmu risinājumi tādā veidā, lai tiktu atzītas plašās reģionālās atšķirības visā ES;
- V. tā kā mūsu jūru jauda ir pietiekama, lai tajās varētu dzīvot vairāk zivju nekā pašreiz, un tā kā, ja zivju krājumi spētu atjaunoties, varētu noteikt ierobežojumus, paredzot, ka var zvejot vairāk zivju, vienlaicīgi nodrošinot ilgtspējību;
- W. tā kā izmetumu līmenis ir nepieņemami augsts un ārkārtas gadījumos zvejnieki apgalvo, ka tas sasniedz pat 80 % no kopējās zvejas;
- X. tā kā saglabāšanas un pārvaldības politika ir bijusi KZP lielākā kļūda un šī politika nav grozīta vai atjaunināta kopš tās pieņemšanas un tā kā tādēļ ir jākoncentrējas uz jaunu zivsaimniecības saglabāšanas un pārvaldības modeli;
- Y. tā kā Eiropas Savienība, paužot apņemšanos starptautiskos forumos, ir noteikusi savas zivsaimniecības politikas mērķi — maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma, piesardzīgas pieejas un ekosistēmiskās pieejas izmantošana pārvaldībā;
- Z. tā kā modernas, konkurētspējīgas, videi draudzīgas un drošas zvejas flotes saglabāšana nav savienojama ar zvejas jaudas samazināšanu, ko, starp citu, atšķirīgā apjomā, pamatojoties uz uzticamiem zinātniskiem pētījumiem, jau ir veikušas vairākas dalībvalstis, lai šīs jaudas apmērus pēc iespējas tuvinātu pieejamo resursu apjomam, un tā kā ieinteresētās personas ir atbalstījušas pasākumus, ar kuriem nevis bremzē nozares attīstību, bet gan to pozitīvi un pakāpeniski ietekmē, piemēram, īstenojot centienus palielināt zivju biomasu, samazinot zvejas dienu skaitu, izveidojot bioloģiskās aizsardzības zonas un paaugstinot maza izmēra zivsaimniecību vērtību;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- AA. tā kā zivsaimniecība ir viena no ekonomiskajām aktivitātēm, kuru visvairāk ietekmē zivju krājumu samazināšanās, ko izraisa jūras ekosistēmu sliktais stāvoklis, un tā kā tās ilgtspējība nākotnē būs atkarīga no spējas mainīt notikumu gaitu, kopumā atjaunojot jūras ekosistēmu veselību un līdzsvaru tajās; tādēļ pašai nozarei jāpieliek pūles, lai atjaunotu līdzsvaru, kas nodrošinās tās ilgtspējību nākotnē un uzlabos tās dzīvotspēju vidējā termiņā un ilgtermiņā;
- AB. tā kā zvejniecība ir būtiski svarīga daudzu piekrastes kopienu izdzīvošanai, kuras jau vairākās paaudzēs nodarbojas ar zvejniecību, tā attiecīgajos reģionos veicinot ekonomisko un sociālo attīstību un bagātinot ES kultūras mantojumu, un tā kā zivsaimniecības politika jāizstrādā tā, lai garantētu iztikas līdzekļus visos tradicionālajos Eiropas zivsaimniecības reģionos, saglabājot vēsturiski veidojušās tiesības;
- AC. tā kā vēsturiskas tiesības iepriekš aizsargāja relatīvās stabilitātes princips un neatkarīgi no nākotnē izmantotajiem pārvaldības veidiem uz vietas jā saglabā attiecīgo piekrastes kopienu ieguvumi no relatīvās stabilitātes;
- AD. tā kā maza izmēra zvejas flotei un apgabaliem, kas ir ļoti atkarīgi no zvejniecības, jaunajā KZP jānosaka atšķirīgas prasības un lielāks sociāli ekonomiskais atbalsts;
- AE. tā kā sievietes, lai arī viņas ir maz pārstāvētas zvejas apakšnozarē, veido nozīmīgu grupu, ņemot vērā galveno lomu, kāda viņām ir jomās, kas tieši saistītas ar KZP, piemēram, akvakultūras ražošanā, pārstrādē, tirdzniecībā, pētniecībā, uzņēmējdarbības pārvaldībā, apmācībā un jūrniecības drošībā;
- AF. tā kā, līdzīgi kā konstatēts lauksaimniecībā, arī zivsaimniecības nozarē sievietes cieš no nevienlīdzības, kas izpaužas kā zemākas algas (vai pat strādāšana bez atlīdzības), mazāki sociālie pabalsti un atsevišķos gadījumos kā šķēršļi pilnīgai līdzdalībai noteiktu kopienu vai biedrību pārvaldes iestādēs;
- AG. tā kā zivsaimniecības un akvakultūras ražojumi ir svarīgs un arvien vairāk izmantots augstas kvalitātes olbaltumvielu un veselīgu tauku avots un šīs vielas ir būtiski svarīgas pārtikas nodrošināšanai ES;
- AH. tā kā Kopienas zivsaimniecības flote un nozare ir augstas kvalitātes pārtikas produktu avots un tai ir būtiski svarīga loma nodarbinātības, sociālās kohēzijas un dinamisma nodrošināšanā ES piekrastes, nomaļajos, attālākajos un visattālākajos reģionos;
- AI. tā kā zivsaimniecības ražojumu laišanai tirgū, veicot akreditētu pārtikas sertificēšanu attiecībā uz zvejas vietām, rūpnieciskās audzēšanas vai pārstrādes procesu (atkarībā no iesaistītās nozares) un tirdzniecību, ir jābalstās uz vides ilgtspējības kritērijiem un ar tiem jāveicina ilgtspējīgas zvejniecības popularitāte ražotāju un patērētāju vidū;
- AJ. tā kā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) ir veikusi nozīmīgu darbu zivsaimniecības un akvakultūras ražojumu ekoloģiskā marķējuma jomā un tā kā 2005. gada martā šīs organizācijas Zivsaimniecības komiteja (COFI) šajā jautājumā izstrādāja pamatnostādnes, kuras būs jāizskata Komisijai;
- AK. tā kā rīcībai ilgtspējīgas attīstības veicināšanai attiecīgajā reģionā būtu jāsekmē mijiedarbība starp dabīgajiem vides un cilvēka radītajiem komponentiem un jāuzlabo piekrastes kopienu dzīves kvalitāte; tā kā zivsaimniecības politikas pamatā jābūt pieņemumam par savstarpējo atkarību starp šo kopienu labklājību un to ekosistēmu ilgtspējību, kuru neatņemama daļa tās ir;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- AL. tā kā maza izmēra flotes un lielāka izmēra rūpnieciskās zvejas flotes ir ļoti atšķirīgas pēc būtības un to problēmas nevar ietvert vienā kopējā modelī, tādēļ tās jāizskata atšķirīgi;
- AM. tā kā tagad vispārēji atzīti ir vairāki zvejniecības pārvaldes instrumenti, kuri paredz atšķirīgas pieejas izmantošanu zivsaimniecības pārvaldībā, un tie var lietderīgi papildināt esošās sistēmas, kā arī tiem var būt svarīga nozīme šīs nozares pārvaldībā Kopienas līmenī;
- AN. tā kā dažas dalībvalstis jau ir izveidojušas savas shēmas, piemēram, kredītu shēmas, lai veicinātu pozitīvas inovācijas nozarē, un tā kā šādas dalībvalstu līmenī veiktās darbības var pielāgot, lai sadarbībā ar ieinteresētajām pusēm ņemtu vērā vietējos apstākļus;
- AO. tā kā rūpīgi jāizskata pētījums par zivsaimniecības pārvaldības modeļiem, ņemot vērā daudzveidīgos ekonomiskos, sociālos un ar zivsaimniecību saistītos apstākļus dažādās dalībvalstīs, neatstājot novārtā subsidiaritātes nozīmi — nodrošināt līdzsvarotu vispārējo resursu pārvaldību un dažādām flotēm veicināt samērīgu piekļuvi;
- AP. tā kā zivsaimniecības nozares darbība ir koncentrēta galvenokārt ekonomiski nestabilos reģionos — lielākā daļa no tiem ir pirmā mērķa reģioni — un tā kā krīzes situācijai nozarē ir spēcīga ietekme uz šo reģionu ekonomisko un sociālo kohēziju;
- AQ. tā kā nepieejamo jūras rezervju principa kā efektīva ekosistēmu aizsardzības un zivsaimniecības pārvaldības nodrošinātāja līdzekļa nozīme ir plaši atzīta, ja vien šo rezervju noteikšana un aizsardzība atbilst vairākiem minimālajiem standartiem;
- AR. tā kā visvairāk uzmanības jāpievērš akvakultūras stratēģiskajai nozīmei un tās attīstībai Kopienas līmenī gan sociāli ekonomiskajā un vides izpratnē, gan attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu; tā kā nozarei tomēr jānodrošina, ka nerodas kaitējums ne vietējai jūrniecības videi, ne savvaļas krājumu izsīkums, jo īpaši attiecībā uz mazajām pelagiskajām sugām, kuras barībai izmanto daudzas akvakultūras sugas;
- AS. tā kā čaulgliemju vākšanas aktivitātes veido nozares neatņemamu daļu un tās ir būtiski svarīgas konkrētos piekrastes apgabalos, turklāt čaulgliemju vākšanu stāvus galvenokārt veic sievietes; tā kā šīs darbības pilnībā jāievieš jaunās KZP darbības jomā;
- AT. tā kā ES būs jākoordinē tās attīstības politika un KZP, kā arī zivsaimniecības nozarei jānodrošina vairāk cilvēkresursu, tehnisko un budžeta resursu saistībā ar politiku sadarbībai ar trešām valstīm attīstības jomā;
- AU. tā kā Reģionālajām zivsaimniecības pārvaldības organizācijām (RZPO) un zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem vajadzētu būt būtiskai un arvien svarīgākai nozīmei Kopienas un starptautisko ūdeņu zivsaimniecības resursu izmantošanā un ilgtspējīgā ekspluatācijā, lai gan vairākos pēdējos RZPO darbības pārskatos konstatētas būtiskas nepilnības to darbībā, un tā rezultātā ANO ģenerālā asambleja ir aicinājusi veikt steidzamus pasākumus, lai uzlabtu šo organizāciju darbību;
- AV. tā kā reģionālās pārvaldības iestādēm vajadzētu būt būtiskai un svarīgai nozīmei, nodrošinot zvejniecības darbības un ilgtspējīgu izmantošanu Kopienas ūdeņos, radot iespējas pārvaldības lēmumus pieņemt atbilstošākā līmenī un iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas;
- AW. tā kā KZP ārējā politika ir būtiski svarīga piegāžu garantēšanā gan nozarei, gan patērētājiem, jo vairāk nekā viena trešdaļa Kopienās saražotās produkcijas tiek piegādāta no starptautiskiem zvejas apgabaliem un ūdeņiem, kas ietilpst trešo valstu ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- AX. tā kā nelegāla, neregistrēta un neregulēta (NNN) zveja rada vienu no visnopietnākajiem draudiem ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīgai izmantošanai un apdraud kopējās zivsaimniecības politikas pašus pamatus, kā arī starptautiskos centienus veicināt labāku okeānu pārvaldību un tā kā drīzumā ieviešamās Padomes 2009. gada 20. novembra Regulas (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, mērķis ir turpmāk veicināt uzraudzības pārvaldību un koordinēšanu;
- AY. tā kā 60 % visu Eiropas Savienībā patērēto zivju tiek zvejotas ārpus ES ūdeņiem un viens no iemesliem, kāpēc šī daļa ir tik liela, ir tas, ka ar KZP nav izdevies saglabāt zivju resursu krājumus līmenī, kas nepieciešams, lai apmierinātu ES iedzīvotāju pieprasījumu;
- AZ. tā kā Komisija jau ir atzinusi, ka Kopienas tirgū ir ienākuši ražojumi, kas neatbilst ES noteiktajam minimālajam izmēram, jo īpaši tādēļ, ka nav ieviesti tirdzniecības noteikumi saldētiem ražojumiem;
- BA. tā kā daudzas darbavietas zivsaimniecības nozarē pašreiz aizpilda darbinieki no trešām valstīm, jo šāda nodarbošanās kļūst arvien nepievilcīgāka Kopienas jauniešu vidū;
- BB. tā kā pēdējos gados strauji ir samazinājušās cenas lielākajai daļai zivju šķirņu un tas ir ļoti negatīvi ietekmējis ražotāju ieņēmumus, lai gan vienlaicīgi ir pieaugušas ražošanas izmaksas, kuras nav iespējams iekļaut sākotnējā pārdošanas cenā;
- BC. tā kā zivsaimniecības ražojumu tirgus struktūras mainās un notiek virzība, attālinoties no pieņemama līdzsvara starp ražotājiem un pircējiem un arvien izteiktāk tuvinoties pircēju oligopolijai, ko rada izplatīšanas un piegādes ķēžu koncentrācija;
- BD. tā kā liela daļa trešo valstu eksporta rada nopietnu problēmu Kopienas nozares konkurētspējai, jo eksportētās preces neatbilst standartiem un kontroles sistēmu prasībām, kas jāievēro Kopienas ražotājiem un patērētājiem, un palielina Kopienas uzņēmumu ražošanas izmaksas;
- BE. tā kā ilgtermiņā cenas samazināšanās nav labvēlīga arī patērētājiem;

Vispārējie noteikumi

1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu iesniegt Zaļo grāmatu, kas veido konsultāciju procedūras pamatu un izraisa galveno diskusiju par pašreizējās KZP ierobežojumiem un uzdevumiem, lai bez kavēšanās sāktu padziļināt šīs politikas reformu, un aicina ņemt vērā arī iesaistīto personu viedokli;
2. uzskata, ka pašreizējā reforma ir būtiski svarīga Eiropas Savienības zivsaimniecības nozares nākotnei un ka nepieņemot vai neieviešot radikālas reformas līdz nākamās reformas sākumam varētu vairs nebūt ne zivju, ne zivsaimniecības nozares;
3. pauž atbalstu Zaļajai grāmatai, ka, lai panāktu ekonomisko un sociālo ilgtspējību, nepieciešami produktīvi zivju krājumi un veselīgas jūras ekosistēmas, tāpēc ekoloģiskā ilgtspējība ir Eiropas zvejniecību ekonomiskās un sociālās nākotnes galvenais priekšnoteikums;
4. atzinīgi vērtē arī Komisijas nosauktos galvenos principus efektīvai un veiksmīgai KZP reformai, jo īpaši — nepieciešamību nozarei piešķirt vairāk atbildības, pamatojoties uz noteikumiem, kas veicina labu zivsaimniecības praksi, pielāgot un nodrošināt ilgtermiņa zivsaimniecības pārvaldības modeļus, lai radītu līdzekļus, ar kuriem papildina un uzlabo tradicionālo kopējās pieļaujamos nozvejas sistēmu un kvotas, un risināt problēmas saistībā ar flotes jaudas pārpalikumu;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

5. atzinīgi vērtē Komisijas veikto pašreizējās KZP piecu strukturālo trūkumu analīzi un piekrīt viedoklim, ka reformas uzmanības centrā jāliek pieci galvenie aspekti, proti, dziļi iesakņojusies problēma saistībā ar flotes jaudas pārpalikumu, neprecīzi formulēti politiskie mērķi, pēc kuriem nav iespējams pietiekamā mērā vadīties lēmumu pieņemšanā un īstenošanā, lēmumu pieņemšanas sistēma, kas veicina orientēšanos uz īstermiņa mērķiem, tiesiskais regulējums, kas nozarei neparedz pietiekami lielu atbildību, un nozares nepietiekamā politiskā griba nodrošināt atbilstību noteikumiem un vāja to izpilde;
6. atzinīgi vērtē to, ka ir atzīta nepieciešamība ieviest vienkāršāku sistēmu, lai nodrošinātu, ka pieņemtie pasākumi rada optimālu darbību rezultātu, un uzsver, cik svarīgi ir pastiprināt centienus šajā jomā;
7. atkārtoti norāda, ka KZP galvenais mērķis ir garantēt gan zivsaimniecības resursu, gan zvejnieku nākotni, nodrošinot zivju populācijas atjaunošanos un nozares ekonomiskās dzīvotspējas uzlabošanu;
8. atkārtoti norāda, ka ar KZP ilgtermiņā jānodrošina zivsaimniecības nozares ilgtspējība, lai šī nozare varētu palīdzēt nodrošināt piekrastes kopienai sociāli ekonomisko dzīvotspēju, garantēt zivju piedāvājumu iedzīvotājiem un pārtikas neatkarību un drošību un uzlabot dzīves apstākļus zvejniekiem, tā nodrošinot to piekrastes reģionu ilgtspējīgu attīstību, kuri visvairāk ir atkarīgi no zvejniecības;
9. uzskata, ka zivsaimniecības pārvaldība jāizstrādā tā, lai samazinātu zivsaimniecības darbību ietekmi uz saistītajām un atkarīgajām sugām, un ka pirms svarīgu lēmumu pieņemšanas, tāpat kā vairumā citu nozaru, ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums;
10. uzsver, ka pašreizējā KZP ir viena no integrētākajām Kopienas politikas jomām, kura piešķir Kopienai plašas pilnvaras un tādēļ arī atbildību jūras resursu pārvaldībā un saglabāšanā, un aicina ciešāk iesaistīt ieinteresētās personas;
11. uzsver, ka KZP, kurā 2002. gadā veiktas ievērojamas reformas, 27 gadus pēc tās pieņemšanas piedzīvo smagas problēmas atsevišķās zivsaimniecībās, kas saistīts galvenokārt ar pārzveju, zvejas kuģu jaudas pārpalikumu atsevišķās flotes daļās, kuras skaidri jānosaka, neefektīvu energoresursu izmantojumu un atkritumiem, nepietiekamiem pētījumiem par zivju krājumiem, kā arī ar tādiem faktoriem kā ekonomikas un sociālā regresija, kas pašreiz ietekmē nozari, zivsaimniecības un akvakultūru tirgus globalizācija un klimata pārmaiņas, kā arī jūras ekosistēmu sliktā stāvokļa radīta pieaugoša resursu samazināšanās;
12. uzskata, ka, izstrādājot jebkādu zivsaimniecības politiku, būtu jāņem vērā vairākas dimensijas — sociālā, vides un ekonomiskā —, un tām ir nepieciešama integrēta un līdzsvarota pieeja, kas nav savietojama ar skatījumu par šo dimensiju sakārtošanu hierarhijā saskaņā ar iepriekš noteiktām prioritātēm;
13. uzsver, ka zivsaimniecības kā stratēģiskās zvejniecības nozares un zvejnieku kopienas dzīvotspējas aizsargāšana un jūras ekosistēmu ilgtspējas saglabāšana nav nesavienojami mērķi;
14. uzskata, ka tādas problēmas kā pārzveja, jaudas pārpalikums, pārāk lieli ieguldījumi un atkritumi nebūtu jāuzskata par endēmiskām vai vispārējām, bet gan būtu jāattiecinā uz atsevišķām flotēm un zivsaimniecībām, un šīs problēmas būtu jārisina, ņemot vērā to īpatnības;
15. norāda, ka Parlaments iepriekšējo sasaukumu laikā jau ir pievērsis uzmanību tam, ka ne visi tirgus dalībnieki atbilstoši ievēro KZP, un vairākkārt ir aicinājis ES un visu dalībvalstu kompetentās iestādes uzlabot pārbaudes, harmonizēt inspekciju un soda kritērijus un zvejas ziņošanas sistēmas, nodrošināt inspekcijās konstatēto pārkāpumu pārraudzību un stiprināt Kopienas inspekciju sistēmas, lai veidotu noteikumu ievērošanas kultūru, iesaistot svarīgākās ieinteresētās personas, un piešķirtu tām lielāku atbildību;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

16. konstatē, ka jaunajos kontroles noteikumos ir iekļauta virkne pasākumu, kuri neiztur kritiku attiecībā uz sasniegtajiem rezultātiem un rentabilitāti KZP reformas kontekstā;
17. uzsver, ka daudzas KZP problēmas rada nespēja ievērot labas pārvaldības principus;
18. uzsver, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlaments vairs nebūs tikai konsultatīva iestāde, bet kļūs par vienu no likumdevējiem zivsaimniecības nozarē, šo pienākumu dalot ar Padomi, izņemot attiecībā uz kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) un kvotu noteikšanu;
19. norāda, ka RZPO un zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem vajadzētu būt svarīgam faktoram pārvaldībā un labas zivsaimniecības prakses piemērošanā attiecīgajās kompetences un piemērošanas jomās un ka ES nostājai būtu jāveicina zivsaimniecības saglabāšanas un pārvaldības augstāko iespējamo standartu ievērošana;
20. uzskata, ka, iesaistot dalībvalstis un attiecīgās ieinteresētās personas, būtu jāizveido reģionālas ES ūdeņu pārvaldības iestādes, kuras uzņemtos svarīgāko lomu labu zvejas darbību pārvaldībā un piemērošanā attiecīgajās ES jurisdikcijās;
21. uzsver, ka KZP reformu procesam ir jābūt pabeigtam 2011. gada sākumā, lai nodrošinātu, ka to pienācīgi ņem vērā, apspriežot nākamo ES finanšu shēmu, un ka reformētā KZP tiek pilnībā ieviesta;
22. uzsver, ka zinātniskās atziņas un lietišķie tehniskie pētījumi par nozares vajadzībām būtu jāņem vērā, lai mazinātu kaitīgo ietekmi uz jūras ekosistēmām, un ka ir jāizveido zivsaimniecības resursu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas politika, un tā pakāpeniski jāuzlabo, nodrošinot, ka pētnieki no visas pasaules tiek iesaistīti un piedalās kā novērotāji un pilntiesīgi reģionālo konsultatīvo padomju (RKP) pārstāvji; turklāt uzsver, ka precīzu zinātnisko datu trūkums par zivsaimniecībām un jūras ekosistēmām nedrīkstētu traucēt jaunajā kopējā zivsaimniecības politikā pieņemt piesardzīgas pieejas īstenošanu;
23. uzsver, ka, neraugoties uz to, cik sarežģītas ir dažas procedūras, ar kurām pārveido zivsaimniecības pārvaldības modeļus un uz grūtībām, jo īpaši juridiskajām problēmām, kuras varētu rasties šajā procesā, tās nav nepārvaramas un to parāda veiksmīgs šo pārvaldības modeļu pielietojums citās pasaules valstīs; aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt, vai jaunos zivsaimniecības pārvaldības modeļus varētu ieviest papildus spēkā esošajiem modeļiem;
24. uzsver, ka, neraugoties uz veiktajiem ekspluatācijas pārtraukšanas pasākumiem, jaudas pārpalikums joprojām ir nopietna problēma un dažas Eiropas flotes daļas, jo īpaši maza izmēra flotes, vēl nav pilnībā atjaunotas un joprojām ir sastopami kuģi, kas ir novecojuši vai ļoti veci un ir jāmodernizē vai jāaizstāj ar citiem, lai palielinātu kuģu drošību un samazinātu to ietekmi uz vidi, nepalielinot zvejas jaudu;
25. uzsver zvejnieku apvienību, ražotāju organizāciju un citu nozares pārstāvju asociāciju nozīmi nevainojamā nozares darbībā un attīstībā;
26. uzsver, ka panākumi akvakultūras jomā būs atkarīgi no uzņēmumiem labvēlīgas vides dalībvalstu un/vai vietējā līmenī un ka dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm ir jāspēj rēķināties ar to, ka tiks radīts piemērots Kopienas mēroga pamats nozares harmoniskai attīstībai un pilnībā realizēts tās pārticības un darba vietu radīšanas potenciāls, šajā procesā priekšroku dodot zvejniekiem, kuru darbības apjoms samazinās;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

27. uzsver, ka iedzīvotāju skaita pieaugums Eiropas Savienībā un tās gaidāmās paplašināšanās, kā arī ar klimata pārmaiņām saistīti faktori var ievērojami ietekmēt zvejniecības un zivsaimniecības pašreizējās pārvaldības struktūras;
28. ar pārsteigumu konstatē, ka Zaļajā grāmatā nav minēta zvejas ostu izšķirošā nozīme zivsaimniecības nozarē, ņemot vērā, ka ostas ir svarīgākie tirgus dalībnieki, kas iesaistīti zivju izkraušanā, uzglabāšanā un izplatīšanā; tādēļ aicina Komisiju uzsvērt ostu nozīmi zivsaimniecības nozarē, ņemot vērā notikumu gaitu, kuras rezultātā ir nepieciešams modernizēt infrastruktūru; turklāt uzskata, ka Eiropas zvejas ostas nākotnē spēs sniegt ieguldījumu sertifikācijas sistēmu un nozvejas labākas izsekojamības nodrošināšanā un pilnveidē;
29. uzsver, ka sieviešu pilnīga iesaiste nozares darbībā uz tādiem pašiem nosacījumiem kā vīriešiem ir pamatmērķis, ko būtu jāatspoguļo visās politikas pamatnostādnēs un pasākumos, kas tiek izstrādāti un pieņemti saistībā ar šo nozari;
30. atkārtoti norāda, ka zvejniecība ir būtiski svarīga nodarbe ne tikai pārtikas ieguves izpratnē, bet arī sociālā, atpūtas un kultūras izpratnē un ka daudzos Eiropas piekrastes reģionos tā ir galvenā, dažos gadījumos pat vienīgā, iespēja nodrošināt iztikas līdzekļus daudzām ģimenēm, kuras tieši vai netieši ir no tās atkarīgas, turklāt zvejniecība palīdz saglabāt piekrastes apdzīvotību un kopā ar citām jūrniecības aktivitātēm tā veido šo ģimeņu sociāli ekonomisko pamatu;
31. uzskata, ka ir nepieciešams novērtēt un cienīt sieviešu lomu zivsaimniecībā un zvejas apgabalu ilgtspējīgā attīstībā; aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu zivsaimniecībā nodarbināto personu dzīvesbiedriem(-ēm), kas šīm personām palīdz, tādu aizsardzības līmeni, kas ir vismaz līdzvērtīgs pašnodarbināto aizsardzības līmenim, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz pašnodarbinātajiem, tostarp attiecībā uz iespējām nodarboties ar šo profesiju un tiesībām zvejot; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai veicinātu līdztiesīgu iespēju principa ievērošanu un tā integrēšanu dažādos Eiropas Zivsaimniecības fonda īstenošanas posmos (tostarp, izveidošanas, īstenošanas, uzraudzības un novērtēšanas posmā), kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1198/2006 11. pantā;
32. mudina Komisiju nodrošināt, ka, piešķirot piekļuves tiesības resursiem, netiek radīti apgrūtinājumi visneaizsargātākajām grupām zivsaimniecības nozarē, jo īpaši strādājošām sievietēm, zvejniecēm un čaulgliemju vācējām, veicinot viņu dalību RKP;
33. uzskata, ka turpmākajos finanšu papildpasākumos jāņem vērā jaunie KZP mērķi; tādēļ uzskata, ka, vienojoties par finanšu resursiem, kas iekļaujami jaunajā daudzgadu finanšu shēmā periodam 2014.–2020. gadam, būtu jāparedz KZP budžeta pieaugums, kas radīs nepieciešamos finanšu nosacījumus pieņemto reformas vadlīniju pilnīgai īstenošanai un praktiskai izstrādei; uzsver, ka kopējās zivsaimniecības politikas priekšnoteikums ir taisnīgs Kopienas finansējums, kura mērķis būtu nodrošināt, ka ūdens resursus izmanto tā, lai nodrošinātu ekonomisko, vides un sociālo ilgtspējību; noraida jebkuru mēģinājumu renacionalizēt KZP izmaksas;
34. uzskata, ka vairākkārtējie Kopienas atbalsta samazinājumi zivsaimniecības nozarei, kuri vērojami pašreizējā daudzgadu finanšu shēmā 2007.–2013. gadam, jo īpaši apropriāciju samazinājums Eiropas Zivsaimniecības fondam un kopīgai tirgus organizācijai, ir viens no iemesliem, kuri veicinājuši stāvokļa pasliktināšanos šajā nozarē;
35. uzsver, ka attiecībā uz struktūrfondu un kohēzijas fonda, tostarp EZF, līdzekļu piešķiršanu ir jāsiglabā konverģences princips, ievērojot solidaritātes un ekonomiskās un sociālās kohēzijas principus;
36. uzskata, ka ir jānosaka pārejas periods, lai KZP reformu būtu iespējams pienācīgi saskaņot ar šīs kopējās politikas pašreizējo struktūru;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Specifiskie aspekti

Resursu un zinātnisko atziņu aizsardzība un saglabāšana

37. uzskata, ka KZP paredzētajām saistībām apturēt samazināto zvejniecības iespēju un lielākas starptautiskās konkurences ekonomisko un sociālo sekū, kā arī augstā piesārņojuma līmeņa un paaugstinātās starptautiskās konkurences ietekmi jābūt samērīgām ar nozares ilgtermiņa ilgtspējību;

38. uzskata, ka KZP jāpiemēro ekosistēmu pieeja, kas vienlīdzīgi jāņem vērā, veicot jebkādas ekonomiskās darbības, kas varētu ietekmēt jūras vidi, liekot uzsvāru uz piekrastes zonu integrētu pārvaldību, jo šajās zonās ir atrodamas sarežģītas ekosistēmas un tajās, apmierinot vides, ekonomiskās, sociālās, atpūtas un kultūras intereses, ir jāpanāk ļoti niansēts ekoloģiskais līdzsvars; šajā sakarībā aicina Komisiju nodrošināt, ka KZP reformā tiek iekļauti pasākumi klimata pārmaiņu novēršanai un ir paredzēts pietiekams finansējums šo pasākumu īstenošanai;

39. uzskata, ka, reformējot KZP, jāturpina ievērot Rīcības kodeksa atbildīgai zivsaimniecībai un Ņujorkas vienošanās piesardzības principu, lai novērstu jebkādu apdraudējumu sugu izdzīvošanai un/vai ilgtspējībai nākotnē;

40. uzskata, ka pieeju zivju krājumiem, pirmkārt, jāpiešķir vietējām zvejnieku kopienām, lai gan zvejas tiesību pamatā jābūt atjauninātiem kritērijiem un ne tikai vēsturiskiem nozvejas tiesību kritērijiem, un ka, nosakot, kuram ir tiesības uz zivju nozveju, un tostarp paredzot zvejas rīku izvēli un to izmantošanas rezultātā radušos piezveju un izmetumus, traucējumus jūras dzīvotnei, ieguldījumu vietējā ekonomikā, enerģijas patēriņu un oglekļa emisiju, gala produkta kvalitāti, radītās darba vietas un KZP noteikumu ievērošanu, pakāpeniski būtu jāievieš vides un sociālais kritērijs un ka par prioritāru būtu uzskatāma zveja pārtikas nolūkā; pauž pārliecību, ka šādu kritēriju izmantošana varētu veicināt attīstību, kuras rezultātā uzlabotos zvejošanas ierašas un zvejniecības nozare kļūtu ekoloģiski, sociāli un ekonomiski ilgtspējīgāka;

41. uzskata, ka vēsturiskās tiesības iepriekš aizsargāja relatīvas stabilitātes princips un ka jebkurā jaunā pārvaldības sistēmā jāzaglabā piekrastes kopienų priekšrocības, kas izriet no minētā relatīvas stabilitātes principa;

42. uzskata, ka zivju izmetumi ir neilgtspējīgas nozvejas pazīme, no kuras pakāpeniski jāatsakās, un ka to var panākt, radot zvejniekiem gan pozitīvus, gan vajadzības gadījumā negatīvus stimulus, lai uzlabotu viņu izvēli; uzskata, ka, ja stimulu izmantošanas rezultātā noteiktā laika posmā nesamazinās izmetumu apmērs, būtu jāievieš izmetumu aizliegums;

43. uzskata, ka iepriekšminētā nozares ilgtermiņa ilgtspējība, ekosistēmas pieejas pieņemšana, piesardzības principa piemērošana un atbilstošu zvejas rīku izvēle notiks tikai tad, ja zivsaimniecības politika tiks decentralizēta un lēmumi tiks pieņemti, izvēloties situācijai visatbilstošāko risinājumu atsevišķās zivsaimniecībās un jūras reģionos;

44. uzskata, ka ir nepieciešams garantēt efektīvu aizsardzību piekrastes zonām, kur vide ir ļoti jutīga (bioloģisko resursu galvenās vairošanās un nārstošanas vietas);

45. mudina Komisiju izvērtēt to, kādu ietekmi uz zivsaimniecību un jūras vidi varētu atstāt klimata pārmaiņu novēršanai paredzēto pasākumu īstenošana;

46. uzskata, ka flotes vispusīga pārskats dati jāsalīdzina ar nozvejai pieejamajiem zivju resursiem, lai noteiktu, kuru flotu darbība ir atbilst resursiem, kuras flotes nepieciešams samazināt un cik lielam jābūt šim samazinājumam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2371/2002;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

47. uzsver, ka dalībvalstīm, kā minēts 2009. gada 20. novembrī pieņemtajā jaunajā Kontroles regulā (Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009^{55,55}, panta 1. punkts), ir jānodrošina, "lai atpūtas zveju to teritorijā un Kopienas ūdeņos veiktu atbilstīgi kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem un noteikumiem";
48. mudina Komisiju apsvērt sociālās sekas un nopietno kaitējumu zivsaimniecībām, ko nodara plēsoņas, kas pārtiek no zivīm, piemēram, pārmērīgi lielās roņū un jūraskraukļu populācijas;
49. norāda, ka dalībvalstu un Eiropas līmenī vairāk jāiegulda zvejniecības nozares pētniecībā un zinātniskajās atziņās, veicinot darbu kolektīvajās izpētes organizācijās, kuru kompetence un pieredze pēdējo gadu laikā ir pieaugusi, un ka zvejniecības nozare efektīvāk jāiekļauj pētniecības veicināšanas pamatprogrammas darbības jomās; uzsver, ka pētniecība un zināšanas saistībā ar zivsaimniecības nozari būtu jākoordinē Eiropas līmenī; ir būtiski svarīgi samazināt nenoteiktību zinātniskajos novērtējumos un sagatavot atbilstošus sociālos un ekonomikas datus, un iekļaut tos šajos novērtējumos; uzskata, ka tajos būtu arī jācenšas iekļaut ieinteresēto personu sniegto informāciju; uzsver, ka jaunā ekosistēmas pieeja būs saistīta ar daudzdisciplināru pētniecību;
50. uzsver, ka zivsaimniecības zinātniskā izpēte ir būtisks zivsaimniecības pārvaldības līdzeklis, un tā ir nepieciešama, lai noteiktu zivju resursu attīstību ietekmējošus faktorus, veiktu kvantitatīvu novērtēšanu un izstrādātu modeļus, kas sniedz iespēju paredzēt resursu attīstību, un lai uzlabot zvejas rīkus, kuģus, zvejnieku darba un drošības apstākļus, tajā izmantojot viņu zināšanas un pieredzi;
51. norāda, ka zinātniskajā pētniecībā būtu jāņem vērā zvejniecības sociālie, vides un ekonomiskie aspekti; uzskata, ka ir būtiski svarīgi novērtēt dažādu zivsaimniecības pārvaldības sistēmu un instrumentu ietekmi uz nodarbinātību un zvejnieku kopienu ienākumiem;
52. uzsver nepieciešamību nodrošināt atbilstošus darba apstākļus, pienācīgas tiesības un samaksu pētniekiem un tehniskajiem ekspertiem, kas ir iesaistīti zivsaimniecību zinātniskajā izpētē;
53. uzskata, ka gan reģionālajās un valsts pārvaldes iestādēs, gan profesionāļu un ražotāju organizācijās būtu vairāk jāizmanto nozarei atbilstošas informāciju tehnoloģijas un datu savākšanas un pārsūtīšanas datorizētas sistēmas, tādējādi padarot informāciju pieejamāku un pārredzamāku;
54. uzskata, ka pakāpeniski uz zvejas kuģiem būtu jāievieš noteikums par obligātu jauno tehnoloģiju izmantošanu (zvejas kontroles un uzraudzības nolūkos), paredzot pārejas posmu, lai atvieglotu nozares pielāgošanos šiem noteikumiem;
55. atzīst, ka gan zvejojamo sugu, gan blakussugu pārstāvji, piemēram, zivis, haizivis, bruņurupuči, jūras putni un jūras zidītāji ir jutīgas būtnes, un aicina Komisiju atbalstīt tādu ķeršanas un nokaušanas metožu izveidi, ar kurām tiktu samazinātas jūras savvaļas dzīvnieku nevajadzīgas ciešanas;

Rentabilitāte un profesionālā izaugsme

56. norāda, ka KZP reformā būtu jāņem vērā tas, ka saskaņā ar ES lēmumu zvejas krājumu izmantošanā kā mērķis būtu jāizmanto maksimālās ilgtspējīgās rentabilitātes princips, kas jāsaprot kā ekspluatācijas maksimālais apjoms, nevis kā mērķis, bet uzsver, ka tas būtu jāpielāgo daudzsugu pieejai, saskaņā ar kuru tiek ņemta vērā situācija attiecībā uz visām zvejojamajām sugām un netiek izmantota pašreizējā pieeja, saskaņā ar kuru katram zivju krājumam tiek noteikts maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms; uzskata, ka ir ieteicams šo mērķi īstenot pragmatiski, pamatot to uz zinātniskiem datiem un noteikt tā sociāli ekonomiskās sekas;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

57. uzsver, ka ir svarīgi sniegt ekonomisku un politisku atbalstu zvejnieku un pētnieku sadarbībai, lai varētu izstrādāt tādas vadlīnijas, kuru pamatā ir reālāka informācija par apstākļiem jūrā, un tās varētu ātrāk īstenot;

58. uzsver, cik ļoti svarīga zvejas nozare ir pašreizējā sociālekonomiskajā situācijā attiecībā uz nodarbinātību un ekonomiskas un sociālas kohēzijas veicināšanu attālākajos reģionos; atgādina, ka Kopienas attālākie reģioni atpauzē sociālekonomiskajā ziņā to attālās un izolētās atrašanās vietas, mazā izmēra un sarežģīto topogrāfisko un klimata apstākļu dēļ, to ekonomiskās atkarības no nedaudziem produktiem, jo īpaši zivsaimniecības produktiem, dēļ, kā arī tādēļ, ka tiem ir ierobežots tirgus un dubults statuss (tie ir gan Kopienas reģioni, gan teritorijas, kas atrodas jaunattīstības valstu vidē), jo šo īpatnību dēļ ir radusies reāla diskriminācija dažās kopējās zivsaimniecības politikas jomās, jo īpaši attiecībā uz atbalstu zvejas flotes modernizācijai un atjaunošanai;

59. mudina Komisiju atzīt tādu attālāko reģionu un nomaļu salu kopienu specifiskās īpatnības un atšķirības, kuru ekonomiskā izdzīvošana ir gandrīz pilnībā atkarīga no zivsaimniecības, un veicināt pasākumus, ar kuriem sekmē zivsaimniecības bioloģisko un sociālo ilgtspējību šajos reģionos;

60. atbalsta POSEI zivsaimniecības programmas (programma to papildu izmaksu kompensēšanai, kas radušās noteiktu zivsaimniecības produktu tirdzniecībā no attālākajiem reģioniem) turpināšanu saskaņā ar tādiem pašiem principiem kā POSEI lauksaimniecības programmai; tādēļ uzskata, ka minētā programma ir jāturpina bezgalīgi, jo attālākā reģiona statuss ir nemainīgs faktors;

61. uzskata, ka ir svarīgi zivsaimniecības nozarē izveidot dažādu profesiju pārstāvju apvienības, kurās darbotos īpašnieki, darbinieki, pārstrādātāji, starpnieki utt. un kuras veicinātu dažādu ieinteresēto personu augšupēju un lejupēju apspriešanos;

62. mudina Komisiju izveidot īpašas Kopienas atbalsta programmas, ar kurām atbalsta mazos piekrastes un nerūpnieciskās zivsaimniecības uzņēmumus, kā arī čaulgliemju zveju, ko parasti veic uzņēmumu mazās un vidējās nodaļas, lai palīdzētu to flotēm pārvarēt tradicionālās strukturālās grūtības, gūstot lielāku labumu no Eiropas Zivsaimniecības fonda piedāvātajām iespējām, jo daudzi minētā fonda pasākumi ir paredzēti tieši mazo un vidējo uzņēmumu problēmu risināšanai, jo īpaši sekmējot to piekļuvi tirgiem un to produktu vērtības palielināšanu;

63. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt zvejnieku un komandas kapteiņu pienācīgu apmācību, tostarp obligātās apmācības programmas, kurās zvejnieki, kam nav profesionālās kvalifikācijas, apgūtu zvejas praksi un jūras ekoloģijas pamatzināšanas, lai paaugstinātu kvalifikāciju statusu, piešķirot šai profesijai prestižu un piesaistot spējīgus jaunus cilvēkus, kuri būtu gatavi pieņemt profesionālo mobilitāti un pozitīvāk raudzīties uz uzņēmējdarbības iespējām zivsaimniecības nozarē, spētu apvienot visus tehniskos, zinātniskos un kultūras faktoros, kas vajadzīgi, lai mainītu plaši izplatīto viedokli par zivsaimniecību kā perifēru darbību;

64. uzsver, ka profesionālās kvalifikācijas ir galvenais faktors gan produktivitātes uzlabošanā, gan atalgojuma paaugstināšanā; atzīmē, ka kvalificētu darbinieku nodarbināšana ir tehnoloģiski attīstītu uzņēmumu raksturīga iezīme un nozīmē labāku atalgojumu, labāku izpratni par standartiem (un tādējādi lielāku iespēju nodrošināt atbilstību tiem), kā arī labāku izpratni par zvejas un ekosistēmu savstarpējo ietekmi un tās ievērošanu;

65. uzskata, ka visiem zvejā un gliemeņu zvejā nodarbinātajiem vīriešiem un sievietēm visās dalībvalstīs ir jānodrošina vienkāršāka piekļuve Eiropas Savienības finanšu instrumentiem un jāpiešķir līdzvērtīgs statuss, lai viņiem garantētu sociālo drošību un aizsardzību katras dalībvalsts sociālās labklājības sistēmā; uzsver, ka jāievieš finansiāla atbalsta stratēģija zivsaimniecības speciālistiem, kuru darba apjoms varētu samazināties vai kuri varētu zaudēt darbu tāpēc, ka zvejniecības jauda ir jāpieskaņo zivju krājumu pieejamībai vai zivju krājumu atjaunošanas plāniem;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

66. aicina, lai dalībvalstis atbilstīgi savām attiecīgajām darba tiesību normām noslēgtu koplīgumus, kas jāaņem Eiropas flotēm, lai tajās uzlabotu darba apstākļus un drošību;

67. uzskata, ka ražotāji ir ciešāk jāiesaista svaigo zivju un citu zivsaimniecības ražojumu tirdzniecības ķēdē un ir jāsamazina starpnieku skaits, kā arī pastiprināti jānodrošina ražotāju organizāciju un citu ieinteresēto personu iesaistīšanās krājumu pārvaldībā un zivsaimniecības ražojumu pārdošanā, lai zvejas apakšnozari padarītu pēc iespējas ienesīgāku, un jāveicina un jāatbalsta visas ražotāju tiešās pārdošanas un tirdzniecības darbības, kas var saīsināt minēto produktu tirdzniecības ķēdi;

68. aicina Komisiju pastiprināt patērētāju informēšanu par zivsaimniecības produktu izcelsmi un kvalitāti, izveidot īpašu ekomarķējuma programmu, lai uzlabotu zivsaimniecības ražojumu tēlu un patērētāju veselību, šīs programmas pamatā liekot stingru uzraudzību un pilnīgu produktu izsekojamību, sākot no izejvielu ieguves brīža līdz galaprodukta tirdzniecībai, gan attiecībā uz svaigu lomu, gan apstrādātu zvejas vai akvakultūras produktu pārdošanu;

69. atgādina, ka jānodrošina stingra atbilstība Kopienas tirgū nonākušo zivsaimniecības produktu, tostarp importēto produktu, uzraudzības un sertifikācijas pasākumiem, lai garantētu šo ražojumu izcelsmes nosakāmību un to, ka tie ražoti ilgtspējīgos zivsaimniecības uzņēmumos, un, ja tas tā ir, tad jānodrošina arī to, ka šie produkti ir pienācīgi apstrādāti; turklāt norāda uz nepieciešamību nodrošināt, lai importētie produkti ir nosakāmas izcelsmes un atbilst veselības aizsardzības, vides un sociālajām prasībām, kas noteiktas Kopienas produktiem, tā radot godīgus konkurences apstākļus Kopienas tirgū;

Pārvaldības modeļi: decentralizācija, lielāka atbildība un uzraudzība

70. atzīmē, ka tādēļ, ka zveja ir darbība, kurā izmanto pašatjaunojošos resursus, pirmais un galvenais zivsaimniecības pārvaldības uzdevums ir tieši vai netieši kontrolēt kopējās zvejas darbības tā, lai garantētu zivsaimniecības produktu piegādes iedzīvotājiem, ievērojot resursu ilgtspējību;

71. uzskata, ka ir būtiski svarīgi izveidot politisko sistēmu, lai ar nozari saistītus lēmumus varētu pieņemt vidējā termiņā un ilgtermiņā, piemērojot dažādus darbības plānus, kas ir savienojami ar jūras ekosistēmu, un zivsaimniecības specifisko būtību, un Eiropas flotu atšķirīgajām individuālajām īpatnībām;

72. uzskata, ka, lai gan ES mērogā var formulēt ilgtermiņa stratēģiskos mērķus, ir jāparedz, ka reālā atbildība par atsevišķu darbības plānu izstrādi un īstenošanu ir dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm, un Eiropas institūcijām tikai jāraugās, lai tiktu sasniegti galvenie mērķi;

73. uzskata, ka attiecībā uz visiem zivsaimniecības veidiem un/vai ģeogrāfiskajiem zvejas rajoniem ir jāizstrādā ilgtermiņa pārvaldības un zvejas resursu atjaunošanas plāni; aicina šos plānus izstrādāt piesardzīgi, ievērojot zinātniskos ieteikumus un paredzot atbilstību konsekvētiem kritērijiem, kas nodrošinātu ekosistēmas pieejas izmantošanu; uzskata, ka plāni ir regulāri jāuzrauga, lai nepieciešamības gadījumā tos varētu pielāgot jebkuriem jauniem apstākļiem;

74. uzskata, ka pārvaldības un resursu atjaunošanas plāni ir jāizvērtē no zinātniskā viedokļa un rūpīgi jāpārbauda, izmantojot simulāciju, lai nodrošinātu, ka ir lielas iespējas sasniegt to mērķus neatkarīgi no tā, ka pašreizējās zinātnes atziņās joprojām ir daudz neskaidrību par jūras vidi un zivju krājumu īpatnībām;

75. prasa, lai Komisija pārbauda visus alternatīvos pasākumus pārmērīgas zvejas novēršanai un iespējas modernizēt noteiktas zvejas flotes daļas, nepalielinot zvejas jaudu;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

76. uzskata, ka zivsaimniecības nozares pārstāvju tiešāka iesaistīšanās kopējās zivsaimniecības politikas veidošanā un pārvaldībā varētu būtiski samazināt izmetumu apjomu; uzskata, ka iespējami liels atbalsts ir jāsniedz uz rezultātiem balstītas pārvaldības izmēģināšanai; uzskata, ka tādēļ būs jāpārskata zvejas Kontroles regulas (Padomes regula (EK) Nr. 1224/2009) noteikumi, lai gan tā pieņemta tikai 2009. gada beigās;

77. uzskata, ka zivsaimniecības nozares pārvaldības sistēmā jāatsakās no tradicionālās lejupejošās pieejas, bet ir jāuzsver gan reģionalizēšanas un subsidiaritātes principi (horizontālā decentralizēšana), nepieļaujot reģionālo diskrimināciju un neierobežojot zivsaimniecības politikas vispārējo īstenošanu, gan relatīvas stabilitātes principa novērtēšana un izvērtējums par to, vai saskaņā ar šādas novērtēšanas secinājumiem šo principu būtu jāpiemēro elastīgāk, kā arī nozares speciālistu un iesaistīto personu līdzdalība; ņemot vērā Kopienas flotes daudzveidīgās īpatnības, kategoriski noraida centienus pieņemt vienotu Kopienas zivsaimniecības pārvaldības modeli un tā vietā aicina pienācīgi ņemt vērā dažādo Eiropas jūru specifiskās īpatnības; tomēr uzsver, ka ir jāizvairās no tā, ka tiek apdraudētas vienlīdzīgas iespējas ražotājiem Eiropas tirgū vai konkurences nosacījumu saskaņošana;

78. prasa, lai Komisija izstrādā atsevišķu, skaidri definētu, liberālu, nebirokrātisku un vienkāršotu modeli mazo piekrastes zivsaimniecības uzņēmumu pārvaldībai jomās, kur Eiropas institūcijas nosaka vispārējus mērķus, kas dalībvalstīm jāasniedz saskaņā ar to vietējo stratēģiju;

79. atzīst potenciālu, kas piemīt pašpārvaldei un reģionalizācijai un ko varētu izmantot, veidojot noteikumu ieviešanas kultūru;

80. uzskata, ka ieinteresēto pušu iesaistīšana zivsaimniecības pārvaldības politikas izstrādē un administrēšanā ļautu palielināt pārvaldības pasākumu efektivitāti, tādēļ uzskata, ka ir jāatzīst, jāveicina un jāparedz stimuli par pozitīviem jauninājumiem gan atsevišķām personām, gan vietējā vai dalībvalstu līmenī;

81. uzskata, ka ir svarīgi rīkot plašāku apspriešanos un veikt analīzi par iespējamo kopējās zivsaimniecības politikas decentralizāciju, iesaistot visas ieinteresētās personas institūciju un nozares līmenī;

82. mudina Komisiju rūpīgi izpētīt iespējas pieņemt jaunus zivsaimniecības pārvaldības modeļus, ar kuriem papildina KPN un kvotu sistēmu, izņemot attiecībā uz jomām, kurās šī sistēma varētu būt piemērojama arī turpmāk, jo šāda kārtība atvieglotu pilnīga izmetumu aizlieguma politikas ieviešanu un ļautu daudz elastīgāk pieskaņot floti atbilstoši pašreizējai krājumu daudzveidībai un izplatībai, prasa, lai Komisija izpēta vai jāparedz kādas izmaiņas relatīvas stabilitātes principā un, jo īpaši, kā piekrastes kopienām, kuras ir ļoti atkarīgas no zivsaimniecības, var nodrošināt priekšrocības zivsaimniecības resursu sadalījumā, un ja izmaiņas nepieciešamas, jāizpēta, kādām tām jābūt;

83. uzskata, ka pārvaldības sistēma, kuras pamatā būtu zvejas piepūles princips, ļautu izvērst efektīvu pilnīga izmetumu aizlieguma politiku un vienkāršot pašreizējās administratīvās un kontroles procedūras, kuras prasa pārlietu daudz laika un dārgi izmaksā gan nozarei, gan dalībvalstu iestādēm;

84. uzskata, ka ir nepiemēroti veikt zvejas intensitātes novērtējumu pēc vienota parauga, neņemot vērā flotu un zvejas rīku daudzveidību; uzskata, ka zvejas intensitātes kontroles pasākumos jāņem vērā sugu daudzveidība, dažādie zvejas rīku veidi un novērtējumi par nozvejas apjomu ietekmi uz attiecīgo sugu krājumiem;

85. uzskata, ka, mainot pārvaldības modeli, ir jāparedz piemērots pagaidu periods, kurā šis modelis tiktu ekskluzīvi piemērots katrā dalībvalstī, lai novērstu pēkšņas izmaiņas un novērtētu rezultātus pirms tā piemērošanas visā Kopienā;

86. turklāt uzskata, ka ikviens jauns pārvaldības modelis jāveido, balstoties uz pastāvošo kārtību, kuras pamatā ir relatīvas stabilitātes princips, tomēr norāda, ka turpmākajā KZP neizbēgami būs jāatzīst pašreizējā situācija attiecībā uz nozvejas kvotu izmantojumu un sistēma jāveido pietiekami elastīga, lai nekaitētu ekonomiskajai efektivitātei un ieguldījumu rentabilitātei;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

87. uzskata, ka izpratne par dažādajiem zvejas resursu apsaimniekošanas pasākumiem un šo pasākumu pieņemšanas un īstenošanas līmenis būs proporcionāls tam, kādas līdzdalības iespējas būs paredzētas iesaistītajām pusēm, cik skaidri būs formulēti mērķi un cik lielā apmērā tiks sniegts ekonomiskais un sociālais atbalsts; uzsver, ka nepieciešams ieviest subsidēšanas vai kompensācijas mehānismus, lai atbalstītu zvejniekus, kurus negatīvi skārušas daudzgadu atjaunošanas un pārvaldības plānu un ekosistēmu aizsardzības pasākumu ekonomiskās un sociālās sekas;

88. uzskata, ka reģionālajām konsultatīvajām padomēm (RKP) un citām iesaistītajām personām, kā arī Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras veiktajiem novērtējumiem jāpiešķir lielāka nozīme gan pēc KZP reformas, gan tās laikā un ka minētajām iestādēm jādod loģistikas un finansējuma iespējas, lai tās varētu efektīvi un pilnā apmērā veikt jaunus pienākumus atbilstoši Parlamenta iepriekšējām rezolūcijām, piemēram, 2009. gada 24. aprīļa rezolūcijai;

89. prasa lēmumu pieņemšanas procesā spēcīgāk integrēt reģionālos elementus, lielākā mērā nekā līdz šim ņemot vērā ekosistēmu reģionālās īpatnības un ar ģeogrāfiskajiem apstākļiem saistītos ražošanas nosacījumus, turklāt ilgtspējīgi nostiprināt reģionālo konsultatīvo struktūru nozīmi;

90. uzsver Eiropas Zivsaimniecības kontroles un inspekcijas aģentūras nozīmi saistībā ar reformēto KZP un norāda, ka ir nepieciešams nodrošināt zivsaimniecības kontroles vienotību un objektivitāti un piemērot vienotu un taisnīgu noteikumu un sankciju sistēmu, šādā veidā nostiprinot kuģu īpašnieku un zvejnieku ticību vienlīdzīgas attieksmes pamatprincipam;

91. uzskata, ka KLP kontroles politikā ir jāņem vērā šādi aspekti:

- tiešāka Eiropas Komisijas kontrole, maksimāli izmantojot iespējas, kas izriet no Zivsaimniecības kontroles aģentūras izveides;
- tiesību aktu vienkāršošana, pieņemot standartus, kas vislabāk piemēroti mērķu sasniegšanai;
- principa piemērošana, ka tai pusei, kura pārkāpusi tiesību aktu noteikumus, jāatlīdzina citiem tirgus dalībniekiem nodarītais kaitējums;
- augšupējs lēmumu pieņemšanas process, kas veicinātu kontroles sistēmas piemērošanu;

92. prasa noteikt visaptverošu politiku, lai piešķirtu dalībvalstīm lielāku atbildību, vienlaicīgi paredzot, ka dalībvalstīm, kuras nav izpildījušas savas saistības kontroles un krājumu saglabāšanas jomā, nebūtu iespējams izmantot struktūrfondu un Kopienas cita atbalsta līdzekļus atbilstīgi jaunās zivsaimniecības kontroles regulas 95. pantam; uzskata, ka ir būtiski, lai ES un dalībvalstu finansējums zivsaimniecībai tiktu elastīgi novirzīts tikai tām darbībām un pasākumiem, kurus veic ekoloģiski, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgi zivsaimniecības uzņēmumi;

93. norāda, ka nelegāla, neregistrēta un neregulēta zveja ir negodīgas konkurences paveids, kas nodara nopietnu kaitējumu visiem tiem Eiropas zvejniekiem, kuri ievēro Kopienas, dalībvalstu un trešo valstu tiesību aktus un savu darbību īsteno atbildīgā veidā;

94. atgādina, ka nelegāla, neregistrēta un neregulēta zveja traucē zivsaimniecības tirgus pareizu darbību un apdraud ekosistēmu līdzsvaru;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

95. mudina ES kā pasaulē lielāko zivju importētāju un zivsaimniecības tirgu apzināties savu atbildību un uzņemties vadību, risinot nelegālās zvejas problēmu pasaulē un tam izmantojot visas pieejamās iespējas, lai starptautiskajā dienas kārtībā prioritāti piešķirtu cīņai pret nelegālu, neregistrētu un nekontrolētu (IUU) zveju, ņemot vērā šīs zvejas izraisīto spēcīgo kaitējumu videi, tostarp jūras ekosistēmu arvien mazāko spēju pielāgoties klimata pārmaiņu ietekmei, kā arī draudus, ko šāda zveja rada nodrošinātībai ar pārtiku;

Kopienas zvejas flotu pārvaldība

96. uzsver, ka KZP reformas darbības jomā jāiekļauj risinājumi, ar kuriem varētu nodrošināt stabilu un ilgstošu līdzsvaru starp zivsaimniecības resursiem un flotes jaudu;

97. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir, lai zvejas flotes jauda būtu pielāgota pieejamajiem resursiem, taču vienlaikus uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jānovērtē pašreizējie jaudas pārpalikumi, nosakot, kuras flotes ir pārlietu lielas salīdzinājumā ar to pašreizējām zvejas iespējām;

98. atbalsta diferencētas pieejas īstenošanu attiecībā uz dziļjūras zivsaimniecības nozarēm un tām, kuru struktūra un uzņēmējdarbības spēja ir līdzvērtīgāka citām ekonomiskām darbībām, un mazāka mēroga zivsaimniecībām, kurām ir ciešākas saiknes ar piekrastes apgabaliem un specifisku tirgu, zemāks vienības ražošanas apjoms un atšķirīgas izmaksu un nodarbinātības struktūras;

99. atbalsta to, ka tiek izstrādāta maza izmēra zivsaimniecību un rūpniecisko zivsaimniecību jauna definīcija un tiek noteikti elastīgāki kritēriji, uz kuriem šī definīcija pamatotos, lai panāktu, ka tie ir piemēroti Kopienas zivsaimniecību plašajām atšķirībām; tādēļ mudina Komisiju veikt detalizētu un plašu pētījumu par Kopienas flotes pašreizējo izmēru, īpatnībām un izplatību, katru kategoriju nosakot, pamatojoties uz skaidriem kritērijiem tā, lai nevarētu notikt diskriminēšana starp līdzīgām flotēm vai dažādu dalībvalstu flotēm, kas darbojas tajos pašos ūdeņos;

100. aicina Komisiju sniegt skaidru jaudas pārpalikuma definīciju; uzskata, ka ir nepieciešams noskaidrot jaudas pārpalikuma iemeslus un jo īpaši jaudas ekonomisko virzītājspēku un izpētīt to iespējamās saiknes ar tirgus politiku, atceroties, ka konkrētos gadījumos tirgus spēki var būt galvenais kritērijs, kas būtu jāņem vērā; uzskata, ka kritērijos, kurus izmanto Kopienas flotes definēšanai, būtu jāiekļauj vairāk rādītāju nekā tikai vienkāršoti skaitliski parametri un jāpiešķir katram reģionam atšķirīgi svēruma koeficienti, turklāt tas ļautu izveidot vienotu un elastīgu modeli, kura izmantošana nodrošinātu iespēju atbilstoši reaģēt uz dažādām situācijām Kopienas flotē;

101. uzskata, ka pašreizējam EZF un zivsaimniecības nozarei paredzētajiem struktūrfondiem nākotnē ir jāturpina atbalstīt zvejas flotu atjaunošana un modernizācija, jo īpaši mazos piekrastes un nerūpnieciskās zvejas uzņēmumos, jo šā atbalsta pamatā ir drošības kritēriji (kas samazina negadījumus darbā), higiēnas un darba apstākļu kritēriji, kā arī vides aizsardzības, degvielas taupības un citi kritēriji, kuri nenozīmē nekādu attiecīgo flotu zvejas jaudas palielinājumu;

102. uzskata, ka, veidojot zvejas flotu atbalsta politiku, ir jāņem vērā šo flotu darbību raksturojoši kritēriji, piemēram, labas, videi draudzīgas zvejas prakses izvērsana, noteikumu ievērošanas kultūra un organizāciju sistēmu ieviešana (ražotāju organizācijas);

103. atbalsta īpaša fonda izveidi kuģu norakstīšanai lūžņos, jo tas varētu būt efektīvs īstermiņa risinājums jaudas pārpalikuma problēmām, vienlaikus paredzot noteikumus, kuri nodrošinātu, ka dalībvalstis nevar bloķēt tā izmantošanu;

104. uzskata, ka zvejas flotei ilgtermiņā būtu jāspēj pašai sevi finansēt un saglabāt konkurētspēju liberalizētā zivsaimniecības produktu tirgū, taču uzsver, ka tas ir iespējams, tikai pastāvot tādai KZP, kurā paredzētais zivsaimniecības pārvaldības modelis veicinātu uzņēmumu rentabilitāti;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Akvakultūra un pārstrādātie produkti

105. pauž pārliecību, ka stipra, augstas kvalitātes un ekoloģiski ilgtspējīga akvakultūras nozare var veicināt izaugsmi saistītajās nozarēs un palīdzēt sekmēt attīstību piekrastes un lauku reģionos, sniedzot ievērojumu labumu arī patērētājiem, tiem piedāvājot ekoloģiski ražotus, barībasvielām bagātus un augstas kvalitātes pārtikas produktus;

106. uzskata, ka jāpastiprina Kopienas akvakultūras aizsardzība un konkurētspēja, nodrošinot nepārtrauktu ievērojama apjoma atbalstu pētniecībai un tehnoloģiskajai attīstībai, piekrastes reģionu un upju baseinu plānošanai, lai atvieglotu piekļuvi teritorijai, un iekļaujot akvakultūras īpašās vajadzības ES tirgus politikā; atzīst saistībā ar kopīgo tirgus organizāciju (KTO) izveidoto ražotāju organizāciju lielo nozīmi un mudina Komisiju šajos noteikumos īpašu uzmanību pievērst akvakultūras nozares specifiskajām vajadzībām un prasībām;

107. uzskata, ka akvakultūras ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai nepieciešamas videi draudzīgas iekārtas un ražošanas metodes, tostarp ilgtspējīgi ražotas barības izmantošana, lai nepieļautu, piemēram, ūdenstilpņu eutrofikāciju un veicinātu kvalitatīvāku produktu ražošanu, paaugstinot veselības standartus, kā arī nosakot augstus bioloģiskās akvakultūras un dzīvnieku labturības standartus un augstu patērētāju aizsardzības līmeni; uzsver, cik svarīgi ir iekļaut stimulus bioloģiskās akvakultūras ražošanai un censties uzlabot zivjaudzētavu efektivitāti;

108. uzskata, ka akvakultūra ir KZP neatņemama daļa, kas uzskatāma par būtisku zvejas apakšnozares papildinājumu, it īpaši attiecībā uz pārtikas pieejamību, nodarbinātības iespējām un krājumu atjaunošanu — galvenokārt to sugu gadījumā, kuras savvaļā visvairāk pakļautas pārmērīgai nozvejai;

109. prasa atbalstu ieguldījumiem jaunās zivkopības tehnoloģijās, tostarp intensīvās ūdens attīrīšanas sistēmās, un piekrastes sālsūdens un saldūdens zivkopībā, kā arī ieguldījumiem pētījumos par jaunu, no ekonomikas viedokļa interesantu sugu audzēšanu un tādu barību, kuras ražošana mazāk ietekmētu apkārtējo vidi, prioritāri atbalstu piešķirot vides ilgtspējības uzlabošanai; atzīst, ka jūras piekrastes zonas akvakultūrai ir sevišķi liels potenciāls, un mudina Komisiju izpētīt konkrētus mehānismus piekrastes sālsūdens zivjaudzētavu darbības atbalstam;

110. uzskata, ka ir nepieciešams ieviest noteikumus par labu tirgus praksi (produktu kvalitātes pārbaude, patērētāju aizsardzība, muitas nodevas) un godīgu konkurenci attiecībā uz ārpuskopienas valstu zvejniecības produktiem, izņemot tos produktus, kuriem piemēro ar trešām pusēm noslēgtajos ES nolīgumos paredzētos noteikumus;

111. uzskata, ka gadījumos, kad zivju krājumu atjaunošanas nolūkā tiek pārtraukta zvejas flotu darbība, pienācīgi vērā jāņem zivju pārstrādes nozare, ja nav alternatīvu iespēju piegādāt sugas, uz ko attiecas minētie pasākumi;

112. aicina Komisiju iesniegt Padomei un Eiropas Parlamentam priekšlikumus par to, kā veicināt jaunu, kvalitatīvu akvakultūras sugu, jo īpaši augēdāju sugu, ar augstu pievienoto vērtību apzināšanu un sekmēt pētījumus un paraugprakses apmaiņu par šādām sugām un attiecīgajām ražošanas un tirdzniecības metodēm visas Kopienas mērogā, lai ievērotu vides prasības un nodrošinātu labāku šo produktu pozīciju, tirgū konkurējot ar citiem jaunajiem pārtikas produktiem;

113. uzsver, ka ir svarīgi sniegt finansējumu akvakultūras uzņēmumiem neatkarīgi no tā, cik lieli ir šie uzņēmumi, par galveno kritēriju uzskatot šo uzņēmumu ieguldījumu piekrastes reģionu sociālās un ekonomiskās attīstības veicināšanā;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Tirgi un zivju tirdzniecība

114. atsaucas uz nozares pārstāvju paustajām sūdzībām par to, ka pretstatā zivsaimniecības kontroles politikai zvejniecības un akvakultūras produktu tirgus kopīgās organizācijas reforma ir saistīta ar KZP reformu, un tas, acīmredzot, nozīmē, ka jaunā sistēma, kas Kopienas ražotājiem palīdzētu uzlabot savas darbības rentabilitāti, būs jāgaida līdz 2013. gadam; cer, ka Komisija nekavējoties iesniegs paziņojumu par pašreizējās tirgus kopīgās organizācijas nākotni;

115. uzskata, ka ir steidzami jāveic zivsaimniecības produktu tirgus kopīgās organizācijas tālejoša pārstrādāšana, lai sekmētu tās ieguldījumu nozares ienākumu nodrošināšanā, veicinot tirgus stabilitāti, uzlabojot zivsaimniecības produktu tirdzniecību un palielinot radīto pievienoto vērtību;

116. uzsver nepieciešamību izveidot mehānismus piedāvājuma koncentrācijas veicināšanai, jo īpaši veidojot ražotāju organizācijas un spēcinošot to darbību;

117. turklāt prasa izstrādāt pētījumu, kurā būtu detalizēti analizēta vispārējā situācija attiecībā uz zvejniecības produktu pieprasījuma koncentrāciju tirgū, lai noskaidrotu, vai tirgū pastāv stratēģijas, kuras, iespējams, ir pretrunā ar konkurences noteikumiem un liek piespiedu kārtā samazināt cenas lielākajai daļai sugu;

118. uzskata, ka ir jāizveido tirgus intervences mehānismi, īpaši attiecībā uz zivsaimniecībām, kuru pārvaldības modeļa pamatā tiek izmantots zvejas tiesību nodošanas princips, lai nepieļautu zvejas tiesību koncentrētu attiecināšanu tikai uz nelielu skaitu tirgus dalībnieku (drošības klauzulas), jo, ja šāda situācija izveidotos vienā dalībvalstī, tas varētu apdraudēt nerūpnieciskās flotes pastāvēšanu šajā valstī, savukārt vairāku dalībvalstu līmenī tā varētu apdraudēt nozares ilgtspējību vairākās valstīs;

119. vienlaikus prasa Komisijai turpmākajos krājumu atjaunošanas un apsaimniekošanas plānos analizēt, kādas sekas Eiropas tirgū radītu nozvejas apjomu samazināšana, kuras rezultātā trūkstošo daudzumu aizstātu ar attiecīgo produktu importu no trešām valstīm;

120. uzsver, ka ir jānodrošina, lai kopējā tirdzniecības politika nav pretrunā ar kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem, tādējādi nodrošinot to, ka jaunas ES koncesijas (daudzpusējas, reģionālas vai divpusējas) attiecībā uz zivsaimniecības un akvakultūras produktu ārēju tarifu un ārpustarifu aizsardzību neizslēdz vai neapdraud pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu Kopienas ražojumu noietu par pienācīgām cenām;

121. uzskata, ka ir jādara viss iespējams, lai novērstu to, ka palielinās jau tā lielā ES atkarība no trešo valstu zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa;

122. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina Kopienas zvejniecības produktu, piemēram, zivju konservu un akvakultūras produktu, popularizēšana ārpus Kopienas robežām, veicinot minēto produktu sertifikāciju un finansējot to demonstrēšanu starptautiskos konkursos un izstādēs;

Ārpolitika

123. uzskata, ka KZP ārējo darbību mērķim jābūt Kopienas interešu aizstāvēšanai zivsaimniecības jomā atbilstīgi ES ārpolitikai;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

124. uzskata, ka Kopienai jābūt vairāk pārstāvētai RZPO, Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas, ANO un citās starptautiskās organizācijās, lai veicinātu starptautiskās zivsaimniecības pienācīgu pārvaldību un cīnītos pret nelegālo zvejniecību, nodrošinātu jūras ekosistēmu labāku aizsardzību un garantētu zivsaimniecības turpmāko ilgtspējību;

125. uzskata, ka ir jāizstrādā shēmas, lai ES un ārpus tās robežām popularizētu zivsaimniecības produktus, kuri ražoti, izmantojot ekoloģiski ilgtspējīgus un sociāli taisnīgus avotus;

126. uzsver, ka saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvenciju Eiropas Savienībai piekļuves iespējas zivju krājumiem trešo valstu ūdeņos jāizmanto tikai tad, ja ir zinātniski pierādīts, ka šajos ūdeņos ir zivju krājumu pārpalikums, ko nevar noņemt trešo valstu zvejnieki, un ka zveju iespējams veikt ilgtspējīgā veidā, ievērojot vismaz tādus pašus standartus (selektīva zvejas rīku izvēle utt.), kādi tiek piemēroti Eiropas Savienībā;

127. uzskata, ka jāveic vispārējs novērtējums par jaunu zivsaimniecības nolīgumu slēgšanu ar trešām valstīm, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta definētiem kritērijiem; uzskata, ka ar šiem kritērijiem jānodrošina līdzsvars starp ekonomiskajām interesēm un ilgtspējīgas zivsaimniecības veicināšanu, jāstiprina mūsu partneru spēja nodrošināt ilgtspējīgu zvejniecību savos ūdeņos, tādējādi veicinot zivsaimniecības nozares pārvaldības uzlabošanu ārpuskopienas valstīs, jāsekmē darbavietas nozarē vietējā līmenī un jāsauglabā izaugsmes Eiropas Savienības centieniem aizstāvēt cilvēktiesības un demokrātiju visā pasaulē atbilstoši ES ārpolitikai;

128. turklāt attiecībā uz zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos paredzētajiem finansiālo kompensāciju noteikumiem prasa skaidri nodalīt ar tirdzniecību saistītos aspektus no aspektiem, kas labākas budžeta pārredzamības nolūkā attiecas uz attīstības sadarbību zivsaimniecības jomā ar trešām valstīm;

129. uzskata, ka partnerattiecību nolīgumiem ir jāveicina darbavietu izveide trešās valstīs, jāmazina nabadzība, jāpalīdz attīstīt nozares atbalsta struktūras (zvejas ostas, zivju uzglabāšanas un apstrādes struktūras utt.) un tādējādi jāmazina imigrantu skaits ES;

130. uzskata, ka zivsaimniecības nolīgumos ar trešām valstīm paredzētās finansiālās kompensācijas ir jāizmanto zivsaimniecības nozares veicināšanai un attīstīšanai šajās valstīs — vai nu paredzot, ka piešķirtais finansējums obligāti izmantojams infrastruktūras (zvejas ostu, zivju uzglabāšanas un apstrādes struktūru utt.) būvniecībai, vai arī sniedzot operatīvos resursus (kuģus, zvejas rīkus utt.), lai zvejojot varētu atbildīgi un ilgtspējīgi;

131. pauž pārliecību, ka, risinot sarunas par zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, ir jāpamatojas uz ticamiem zinātniskiem apsvērumiem, un uzskata, ka nepieciešamā progresa nodrošināšanai sarunu procesā jāiekļauj visi tehniskie pasākumi un būtiski jāuzlabo mehānismi nolīgumā paredzēto noteikumu īstenošanai;

132. prasa sarunu procesā paredzēt konsultācijas ar attiecīgās nozares pārstāvjiem un nodrošināt, ka nolīgumos paredzētajās apvienotajās komitejās novērotāja statusā piedalās Tālējūras flotes reģionālajām konsultatīvajām padomēm;

133. uzskata, ka arvien sarežģītākā situācija, nepieciešamība pēc efektīvākas nolīgumu ievērošanas un pieaugošais pienākumu skaits, kas saistīts ar pienācīgu līdzdalību reģionālo konsultatīvo padomju darbībā, liecina, ka ir jāpalielina DG MARE cilvēkresursi un materiālie resursi, un jāizpēta iespējas veikt augstākā vadības līmeņa decentralizāciju, novirzot to uz dalībvalstīm;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Integrētā jūrniecības politika

134. uzskata, ka KZP nepieciešama vispārēja pieeja zivju krājumu pārvaldībai un tā ir jāsaskaņo ar vides un attīstības politiku un integrēto jūrniecības politiku;

135. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas lēmumu noteikt integrēto jūrniecības politiku par vienu no prioritātēm un uzsver, ka jaunā ekosistēmu pieeja KZP tieši un prioritāri saista ar integrēto jūrniecības politiku;

136. uzskata, ka zvejas darbībām jābūt pienācīgi integrētām un strukturētām plašākā ar jūru saistītu darbību kontekstā, kuru veido jūras transports, jūras tūrisms, jūras vēja enerģijas parki un akvakultūra, un tās jāiekļauj ar jūru saistīto darbību kopumā;

137. norāda, ka zvejniecība ir viens no saimnieciskās darbības veidiem, kam ir vislielākā ietekme uz ekosistēmām, jo tā no šīm sistēmām gūst ievērojamus resursus, un ka zvejniecību visvairāk skar citas šajās ekosistēmās notiekošās darbības, piemēram, tūrisms, jūras transports un piekrastes apvidu urbanizācija;

138. pauž pārliecību, ka ir nepieciešama politiskā griba, lai KZP patiesi iekļautu integrētajā jūrniecības politikā, un ka dalībvalstu, reģionālās un vietējas zivsaimniecības organizācijas ir gatavas uzņemties nepieciešamās saistības; uzsver, ka, ņemot vērā KZP mērķus un vienlaikus ievērojot nepieciešamību pienācīgi saistīt dažādos politikas virzienus, kas ietekmē jūras vidi, KZP nedrīkst būt pakārtota citiem jau definētiem Kopienas politikas virzieniem; gluži pretēji — uzskata, ka pārējiem politikas virzieniem ir jāaizsargā un jāintegrē zivsaimniecības politikas mērķi;

139. norāda, ka ir nepieciešams noteikt pienācīgus finanšu resursus integrētajai jūrniecības politikai, un atkārtoti norāda uz principu, ka jaunām prioritātēm ir vajadzīgs jauns finansējums; noraida integrētās jūrniecības politikas finansēšanu no Eiropas Zivsaimniecības fonda līdzekļiem;

140. uzskata, ka sistemātiski jāievieš pienācīga Eiropas jūrniecības telpas plānošana ar mērķi izveidot bioģeogrāfiskās zonas, lai aizsargātu visapdraudētākās jūras ekosistēmas; šajā sakarībā norāda, ka mazapjoma zveja, jūras akvakultūra un čaulgliemju vākšana pārsvarā tiek īstenota visapdraudētākajās ekosistēmās krasta tuvumā, un tādēļ rodas tūlītēja un vēl tiešāka mijiedarbība;

141. konstatē, ka saskaņā ar Zaļajā grāmatā iekļauto Komisijas atzinumu 12 jūras jūdžu režīms kopumā ir darbojies labi, un tādējādi secina, ka viena no nedaudzajām jomām, kurās KZP ir bijusi relatīvi veiksmīga, ir joma, kuru kontrolē dalībvalstis; tādēļ prasa šā principa pastāvīgu piemērošanu;

*

* *

142. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevējam komitejai, reģionālajām konsultatīvajām padomēm, Zivsaimniecības zinātniskajai, tehnikas un ekonomikas komitejai, Jūras zvejniecības nozaru sociālā dialoga komitejai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Nokaušanai paredzēto zirgu transportēšana Eiropas Savienībā

P7_TA(2010)0040

Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra deklarācija par nokaušanai paredzēto zirgu transportēšanu Eiropas Savienībā

(2010/C 348 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

- A. tā kā katru gadu apmēram 100 000 zirgu tiek nehumānos apstākļos transportēti nevajadzīgi lielos attālumos nokaušanai uz Eiropas Savienību un pa Eiropas Savienību;
- B. tā kā ir dokumentāli pierādījumi, ka, transportējot zirgus lielos attālumos, pašreizējo tiesību aktu neatbilstības rezultātā rodas dažādas dzīvnieku labturības problēmas, piemēram, nopietnas traumas, slimības, novārgums un dehidratācija;
- C. tā kā ir pārlicinoši pierādījumi, ka nav korekti piemērota Padomes 2004. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā;
- D. tā kā Komisija pašlaik pārskata Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2005,
 1. norāda uz lūgumrakstu, ko iesniegusi Pasaules zirgu labturības (*World Horse Welfare*) organizācija par nokaušanai paredzēto zirgu transportēšanu Eiropā lielos attālumos;
 2. aicina Komisiju un dalībvalstis rūpīgi izskatīt Pasaules zirgu labturības organizācijas savāktos pierādījumus, ņemot vērā, ka Komisija pārskata Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2005;
 3. mudina dalībvalstis un Eiropas Komisiju korekti piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2005;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2010. gada 25. februāra protokola 1. pielikumā (P7_PV(2010)02-25(ANN1)).

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Enerģētikas infrastruktūras investīciju projekti *I**

P7_TA(2010)0034

Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un par Regulas (EK) Nr. 736/96 atcelšanu (COM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))

(2010/C 348 E/06)

(Parastā likumdošanas procedūra — pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0361),
 - ņemot vērā Padomes apspriešanos ar Parlamentu (C7-0125/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 194. panta 1. un 2. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A7-0016/2010),
1. apstiprina turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. aicina Komisiju šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

P7_TC1-COD(2009)0106

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 25. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Savienībā, un par Padomes Regulas (EK) Nr. 736/96 atcelšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

— ņemot vērā **Līgumu par Eiropas Savienības darbību** un jo īpaši tā **194. panta 1. un 2. punktu**,

— **I**

— ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

— saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾

tā kā:

- (1) Savienība izvirzījusi mērķi īstenot vienotu enerģētikas politiku, **kuras pamatā ir solidaritāte un** kas vērsta uz Savienības energoapgādes drošības paaugstināšanu, pakāpenisku pāreju uz **lielā mērā energoefektīvu ekonomiku** un enerģijas tirgu funkcionēšanu, **kuras pamatā ir solidaritāte un godīga konkurence iekšējā tirgū.**
- (2) **Eiropas enerģētikas politikas attīstības priekšnoteikums** ir kopainas iegūšana par investīciju attīstību Savienības enerģētikas infrastruktūrā. Tam vajadzētu dot **Komisijai** iespēju izdarīt vajadzīgos salīdzinājumus un novērtējumus, kā arī **ierosināt** piemērotus pasākumus, pamatojoties uz atbilstošiem rādītājiem un analīzi, jo īpaši par energoresursu pieprasījuma un piedāvājuma bilanci turpmāk nākotnē. **Visiem pasākumiem, kurus ierosina vai veic Savienības mērogā, vajadzētu būt neitrāliem un nevajadzētu sasniegt apmērus, kad tie būtu uzskatāmi par iejaukšanos tirgus darbībā.**
- (3) Aizvadīto dažu gadu laikā enerģētikas jomā **Savienībā** un ārpus tās notikušas ievērojamas pārmaiņas, kuru dēļ investīcijas enerģētikas infrastruktūrā ir kļuvušas par ļoti svarīgu jautājumu, **kas jārisina, lai garantētu energoapgādes drošību Savienībā, jo īpaši izmantojot energoefektivitāti un energotaupību, un, lai noteiktu iespējamus energoapgādes trūkumus un/vai pārpalikumus un nodrošinātu Savienībā pastāvīgu energoapgādi, kā arī netraucētu iekšējā tirgus darbību un pakāpenisku pāreju uz lielā mērā energoefektīvu ekonomiku, ko Savienība ir sākusī veidot.**
- (4) Jaunais enerģētikas konteksts nosaka nepieciešamību veikt ievērojamas investīcijas **visā infrastruktūrā, jo īpaši atjaunojamo enerģijas avotu un energoefektivitātes nozarē**, attīstīt jauna veida infrastruktūru un jaunas tehnoloģijas, kas ienāk tirgū. Enerģētikas nozares liberalizācijas un iekšējā tirgus ciešākas integrācijas apstākļos aizvien lielāku lomu investīciju jomā iegūst uzņēmēji; tajā pašā laikā tādas jaunas politikas prasības kā mērķi, kas skar enerģijas avotu daļu kopējā enerģijas bilancē, ietekmē dalībvalstu politiku attiecībā uz jaunas enerģētikas infrastruktūras būvi un/vai esošās modernizāciju.
- (5) **Šajā nolūkā dalībvalstīm pirms ieguldījumu izdarīšanas jaunā infrastruktūrā būtu pastāvīgi jāapsver iespēja izmantot enerģijas patēriņa samazināšanu kā visrentablāko līdzekli, lai sasniegtu ES mērķi panākt siltumnīcefekta gāzu (SEG) izplūdes samazinājumu par 20 %, kā arī iespēja uzlabot un paplašināt esošo infrastruktūru. Investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūrā pilnībā būtu jāatbilst mērķim līdz 2020. gadam vismaz 20 % no enerģijas pieprasījuma apmierināt ar enerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem avotiem.**
- (6) Ņemot vērā jaunus **enerģētikas politikas mērķus** un norises tirgū, **Savienībā** jo īpaši sakarā ar gaidāmajām problēmām, **kas saistītas ar apgādes drošību**, lielāka uzmanība jāpievērš **svarīgajām** investīcijām enerģētikas infrastruktūrā, paraugprakses veicināšanai un lielākas informētības nodrošināšanai attiecībā uz **savstarpēji savienoto enerģētikas sistēmu** turpmāko attīstību Savienībā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra Nostāja.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- (7) Tāpēc Komisijai un jo īpaši **tās** Enerģētikas tirgus novērošanas centram, **lai nodrošinātu nepieciešamās garantijas svarīgām investīcijām**, ir vajadzīgi precīzi dati un informācija par **pašreizējiem un turpmākajiem** investīciju projektiem, arī par **tādiem, kas saistīti ar esošās infrastruktūras daļu slēgšanu** pašos svarīgākajos Savienības enerģētikas sistēmas komponentos.
- (8) **Datiem un informācijai** par sagaidāmajām ražošanas, transporta un glabāšanas jaudu izmaiņām un par turpmākajiem investīciju projektiem dažādos enerģētikas nozares sektoros ir **svarīga nozīme attiecībā uz turpmākajām Savienības investīcijām**. Tāpēc ir jānodrošina, ka Komisija **un jo īpaši tās dienesti tirgus novērošanai ir informēti** par investīciju **plāniem un** projektiem, pie kuriem sāks darbs vai kurus plānots sākt piecu gadu laikā, un kuru mērķis ir triju gadu laikā izbeigt **visas esošās infrastruktūras vai tās daļas** ekspluatāciju.
-
- (9) Lai Komisijai būtu pārskatāmas gaidāmās norises visā ES enerģētikas sistēmā, attiecībā uz ziņošanu par investīciju projektiem ir nepieciešami harmonizēti noteikumi, kuru pamatā ir aktualizētas kategorijas oficiāliem datiem un informācijai, kuru sniedz dalībvalstis.
- (10) **Informāciju, ko Komisija saņem saskaņā ar šo regulu, var izmantot, lai pārraudzītu, kā dalībvalstis ievēro noteiktus ES tiesību aktus, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu** ⁽¹⁾.
- (11) Šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai dati un informācija par to teritorijā, **tostarp saistībā ar savienojumiem ar trešām valstīm**, plānotajiem vai īstenojamajiem investīciju projektiem **enerģētikas infrastruktūrā**, kuri saistīti ar naftas, **gāzes, ogļu, atjaunojamās enerģijas** un elektroenerģijas ražošanu, glabāšanu vai transportu, **kā arī būtiskiem projektiem, kas saistīti ar centralizētu siltumapgādi un dzesēšanu un oglekļa dioksīda uztveršanu, transportēšanu un glabāšanu**. Iesaistītajiem uzņēmumiem vajadzētu būt pienākumam konkrētos datus paziņot attiecīgajai dalībvalstij, **lai Komisija varētu uzraudzīt ES enerģētikas infrastruktūru. Dalībvalstu un Komisijas pienākumam vajadzētu būt nodrošināt uzņēmumu sniegto datu konfidencialitāti**.
- (12) Ņemot vērā enerģētikas sektora investīciju projektu dzīves cikla ilgumu, pietiktu, ja pārskatus par tiem sniegtu reizi divos gados.
- (13) Lai dalībvalstīm un uzņēmumiem, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, novērstu nesamērīgu administratīvo slogu un samazinātu izmaksas, šajā regulā būtu jāparedz iespējas dalībvalstis un uzņēmumus atbrīvot no ziņošanas pienākuma gadījumos, kad Komisijai tiek sniegta ekvivalenta **un salīdzinoša** informācija saskaņā ar Eiropas Savienības institūciju pieņemtajiem ES tiesību aktiem, kas attiecas uz enerģētikas nozari un ir vērsti uz tādu Eiropas enerģijas tirgu izveidošanu, kuros valda konkurence, un uz Eiropas enerģētikas sistēmas ilgtspējas un Eiropas Savienības energoapgādes drošības mērķu sasniegšanu. **Tālab būtu jāizvairās no to paziņošanas pienākumu pārklāšanās, kuri paredzēti saistībā ar enerģētikas tirgu liberalizēšanas trešo paketi (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu** ⁽²⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu** ⁽³⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 713/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru** ⁽⁴⁾, **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā** ⁽⁵⁾ **un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem** ⁽⁶⁾. **Komisijai būtu jāprecizē minētā atbrīvojuma piemērošana, lai reāli samazinātu ziņošanas slogu un lai precizētu ziņošanas pienākuma saturu, veidu un laika grafiku, personas vai struktūrvienības, uz kurām attiecas šis pienākums, un par ziņošanas sistēmas vadību atbildīgās personas vai struktūrvienības.**

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.

⁽³⁾ OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 211, 14.8.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 211, 14.8.2009., 15. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 211, 14.8.2009., 36. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- (14) **Dalībvalstīm, to deleģētajām iestādēm vai attiecīgos gadījumos struktūrām, kurām uzticēti konkrēti investīciju plāni ES enerģētikas nozarē, būtu jānodrošina, ka Komisijai paziņotie dati un informācija ir kvalitatīva, atbilstoša, precīza, skaidra, saskaņota un tiek sniegta laikus, vienlaicīgi nodrošinot komerciāli sensitīvu datu un informācijas konfidencialitāti.**
- (15) Komisijai un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram vajadzētu būt iespējām veikt visus ar datu apstrādi, kā arī to paziņošanas vienkāršošanu un drošību saistītos pasākumus, jo īpaši izmantot integrētus IT instrumentus un procedūras. **Komisijai vajadzētu nodrošināt, ka ar šādiem IT resursiem tiek garantēta Komisijai paziņoto datu un informācijas konfidencialitāte.**
- (16) Personu aizsardzības tiesiskais regulējums attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾, bet personu aizsardzības tiesiskais regulējums attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Komisija, noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾. Šī regula minētos noteikumus atstāj bez izmaiņām.
- (17) **Vides informācijas pieejamība ir reglamentēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ⁽³⁾, kā arī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽⁴⁾. Šī regula nemaina minētos noteikumus.**
- (18) Komisijai un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram būtu regulāri jāveic ES enerģētikas sistēmas sektoru strukturālo pārmaiņu un turpmāko perspektīvu analīze, gadījumos, kad tas vajadzīgs, veicot šīs enerģētikas sistēmas konkrētos aspektos padziļinātu analīzi; šādai analīzei **būtu jāpapildina valstu iniciatīvas, jāattīsta reģionālās dimensijas un jādod konkrēts ieguldījums energoapgādes drošības uzlabošanā, identificējot iespējamās infrastruktūras un investīciju trūkumus un ar to saistītos riskus, ņemot vērā energoresursu piedāvājuma un pieprasījuma bilanci ilgtermiņā. Ar šo analīzi būtu jāveicina arī pastāvīgas debates ES līmenī par enerģētikas infrastruktūras objektu nepieciešamību, un tāpēc analīze būtu jāiesniedz apspriešanai ieinteresētajām personām.**
- (19) **Mazajiem un vidējiem uzņēmumiem būtu jāgūst labums no ziņošanas par enerģētikas investīciju projektiem un to uzraudzības, kad saistībā ar šo regulu savāktie dati kļūst publiski pieejami, ilgtermiņā nodrošinot investīciju jaunu un labāku koordinēšanu.**
- (20) Lai veidotu kopīgu izpratni **par iespējamiem trūkumiem infrastruktūrā un ar šiem trūkumiem saistīto risku** un veicinātu informētību attiecībā uz gaidāmajām norisēm tirgū, kurās īpaši ieinteresēti ir jauni tirgus dalībnieki, Komisijai var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm un citi kompetenti eksperti.
- (21) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie tehniskie pasākumi, tostarp papildus tehniskās definīcijas, būtu jāpieņem Komisijai.
- (22) Ņemot vērā grozījumus, kas nepieciešami Padomes Regulas (EK) Nr. 736/96 ⁽⁵⁾ pielāgošanai mūsdienu enerģētikas problēmām un kas jāveic skaidrības labad, minētā regula būtu jāatceļ un jāizstāj ar jaunu regulu,

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 102, 25.4.1996., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu tiek noteikta vienota sistēma, pēc kuras Komisijai sniedz datus un informāciju par investīciju projektiem enerģētikas infrastruktūrā naftas, **gāzes, akmeņogļu, atjaunojamās enerģijas un** elektroenerģijas nozarēs un par **nozīmīgiem** investīciju projektiem, kas saistīti ar **centralizētu siltumapgādi un dzesēšanu un** šajās nozarēs **radītā oglekļa dioksīda uztveršanu un glabāšanu.**

2. **Šī regula attiecas arī uz ES uzņēmumiem, kuri investē tādos enerģētikas infrastruktūras projektos trešās valstīs, kuriem ir tiešs savienojums ar vienas vai vairāku dalībvalstu enerģētikas tīkliem vai kuri šos tīklus tieši ietekmē.**

3. Šī regula attiecas uz tādiem pielikumā minētajiem investīciju projektiem, pie kuriem **sākti būvdarbi** vai kurus plānots sākt piecu gadu laikā, un projektiem, kuru ekspluatāciju plānots izbeigt triju gadu laikā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- (1) "infrastruktūra" ir visu veidu iekārtas vai iekārtu daļas, kas ir saistītas ar **enerģijas, kā arī attiecīgo enerģijas avotu** vai oglekļa dioksīda ražošanu, transportu un glabāšanu;
- (2) "investīciju projekti" ir projekti, kas saistīti ar
 - a) jaunas infrastruktūras būvēšanu;
 - b) esošās infrastruktūras pārveidošanu, modernizāciju, jaudas palielināšanu vai samazināšanu;
 - c) **visas** esošās infrastruktūras **vai kādas tās daļas** slēgšanu;
 - d) **jaunu pieslēguma mezglu izstrādāšana enerģijas pārvades sistēmām starp Eiropas Savienību un trešām valstīm;**
- (3) "plānotie investīciju projekti" ir investīciju projekti pirms būvdarbu sākšanas un kapitālieguldījumu veikšanas, vai faktiskas slēgšanas, tostarp arī tādi investīciju projekti, **kuru īstenošanai pieprasīta atļauja attiecīgajās iestādēs, bet** kuru būtiski aspekti (atrašanās vieta, līgumslēdzējs, uzņēmums, **atsevišķi galvenie** tehniskie **un ar uzņēmumu saistītie** raksturlielumi u.c.) kopumā vai daļēji ir jāizskata sīkāk vai par kuriem jāsaņem galīgs apstiprinājums;
- (4) "īstenojamie investīciju projekti" ir investīciju projekti, kuriem sākti būvdarbi un kapitālieguldījumi;
- (5) "slēgšana" ir posms, kurā infrastruktūra tiek galīgi izņemta no ekspluatācijas;
- (6) "ražošana" ir elektroenerģijas ģenerācija un kurināmā un degvielas, arī biodegvielu, ražošana;
- (7) "transports" ir **elektroenerģijas, kā arī gāzes** vai **šķidrās degvielas, vai** oglekļa dioksīda pārvietošana tīklā, jo īpaši:
 - a) pa cauruļvadiem, izņemot augšupejošo cauruļvadu tīklus un izņemot cauruļvadu daļu, kuru galvenokārt izmanto vietējiem sadales tīkliem;

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

- b) pa savstarpēji savienotām ultraaugsta sprieguma un augstsprieguma sistēmām, izņemot sistēmas, kuras galvenokārt izmanto vietējiem sadales tīkliem;
- c) *izmantojot centralizētas siltumapgādes un dzesēšanas cauruļvadus;*
- (8) “glabāšana” ir *siltumenerģijas un elektroenerģijas vai enerģijas avotu pastāvīga vai pagaidu glabāšana virszemes vai pazemes infrastruktūras objektos vai ģeoloģiskos objektos vai oglekļa dioksīda noglabāšana apakšzemes ģeoloģiskos veidojumos;*
- (9) “glabāšanas un uzkrāšanas vieta” ir *noslēgtu tvertņu sistēma vai attiecīga ģeoloģiska struktūra, kas veido noslēgtu uzglabāšanas telpu;*
- (10) “uzņēmumi” ir fiziskas personas, juridiskas privātas vai publiskas personas, kas pieņem lēmumus par investīciju projektiem vai tos īsteno;
- (11) “enerģijas avoti” ir
- a) primārie enerģijas avoti, piemēram, nafta, dabasgāze, akmeņogles *vai kodoldegviela*, vai transformētas enerģijas avoti, piemēram, elektroenerģija;
- b) atjaunojamie enerģijas avoti, piemēram, hidroelektrostacijas, biomasas, vēja, saules, paisuma un ģeotermiskā enerģija;
- c) energoprodukti, piemēram, naftas pārstrādes produkti un biodeģielas.
- (12) “*apkopotie dati*” ir *dati, kas apkopoti valsts vai reģionālā līmenī; ja, veicot datu apkopošanu valsts līmenī, tiktu izpausta atsevišķa uzņēmuma komerciāli sensitīva informācija, datu apkopošanu var veikt reģionālā līmenī;*
- (13) “*īpaša struktūra*” ir *struktūra, kurai saskaņā ar ES tiesību aktiem uzdots ES līmeņa enerģijas infrastruktūras tīklu daudzgadu attīstības un ieguldījumu plānu izstrādāšana un pieņemšana, piemēram, attiecībā uz Elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 714/2009 4. pantu vai attiecībā uz Gāzes pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2009 4. pantu;*
- (14) “*centralizēta siltumapgāde*” vai “*centralizēta dzesēšana*” ir *siltumenerģijas sadale, izmantojot tvaiku, karsta ūdens vai atdzesētu šķidrums tīklu, kas savieno centrālo energoresursu ražošanas objektu ar daudzām ēkām vai vietām, telpu vai procesu sildīšanai vai dzesēšanai.*

3. pants

Datu paziņošana

1. Ievērojot proporcionalitātes principu attiecībā uz datu vākšanas un ziņošanas radīto slogu, dalībvalstis vai iestādes, kurām tās šo uzdevumu deleģējušas, no 2011. gada sākuma un pēc tam reizi divos gados apkopo visus šajā regulā noteiktos datus un informāciju.

Apkopotos datus un informāciju par attiecīgajiem projektiem tās paziņo Komisijai 2011. gadā, kas ir pirmais pārskata gads, un pēc tam reizi divos gados.

Dalībvalstis vai to deleģētās iestādes apkopotos datus un informāciju par attiecīgajiem projektiem paziņo līdz attiecīgā pārskata gada 31. jūlijam.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

2. Komisija atbrīvo dalībvalstis vai to deleģētās iestādes no šā panta 1. punktā minētā pienākuma gadījumos, kad saskaņā ar konkrētiem ES tiesību aktiem par enerģētikas nozari:

- a) dalībvalstis vai to deleģētās iestādes pieprasītos datus vai informāciju jau ir paziņojušas un norādījušas attiecīgā paziņojuma datumu un attiecīgo konkrēto tiesību aktu;
- b) ir īpaša struktūra, kurai uzdots sagatavot daudzgadu plānus investīcijām enerģētikas infrastruktūrā ES līmenī, kura par tām apkopo ekvivalenta līmeņa datus un informāciju; šādā gadījumā šī īpašā struktūra panta 1. punktā noteiktajos termiņos paziņo Komisijai visus attiecīgos datus un informāciju.

4. pants

Datu avoti

1. Līdz katra pārskata gada 31. maijam uzņēmumi, kuri attiecīgo dalībvalstu teritorijā plāno īstenot investīciju projektus, šīm dalībvalstīm vai to deleģētajām iestādēm paziņo 3. pantā minētos datus vai informāciju. Paziņotie dati un informācija atspoguļo investīciju projektu stāvokli uz attiecīgā pārskata gada 31. martu.

Šā punkta pirmās daļas noteikumi uz uzņēmumiem neattiecas gadījumos, kad attiecīgās dalībvalstis pieņem lēmumu par citādu līdzekļu izmantošanu, lai Komisijai paziņotu 3. pantā minētos datus vai informāciju **ar nosacījumu, ka iesniegtie dati vai informācija ir salīdzināmi un līdzvērtīgi.**

2. Dalībvalstis novērš vairākkārtēju tādu datu vākšanu, **kas jau jāveic saskaņā ar spēkā esošiem ES noteikumiem**, un samazina izmaksas uzņēmumiem.

5. pants

Paziņojuma saturs

1. Par pielikumā minētajiem investīciju projektiem 3. pantā noteiktajā paziņojumā pēc vajadzības attiecīgi norāda šādas ziņas:

- a) **plānoto vai būvējamo jaudu apjomu;**
- b) plānotās vai būvējamās infrastruktūras vai jaudu atrašanās vieta, nosaukums, veids un galvenie raksturlielumi, **norādot, kuras jaudas tiek vēl tikai plānotas un kuras jau ir būvējamās jaudas;**
- c) **datums, kurā attiecīgās iestādes saņēmušas sākotnējo atļaujas pieprasījumu, un paredzamais datums, kurā būs piešķirtas visas nepieciešamās būvatļaujas un licences;**
- d) iespējamais ekspluatācijā nodošanas termiņš;
- e) izmantoto enerģijas avotu veids;
- f) tehnoloģijas, kas paaugstina piegāžu drošību, piemēram, plūsmas pretējā virzienā, iespējas pāriet uz citu kurināmo vai citas attiecīgas iekārtas;
- g) iekārtas oglekļa uztveršanas sistēmām vai to pārveidošanai;
- h) **infrastruktūras pagaidu nepieejamība vai tās darbības pārtraukšana uz laiku, kas pārsniedz trīs gadus.**

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

2. Par jaudu paredzēto slēgšanu 3. pantā noteiktajā paziņojumā norāda šādas ziņas:
- a) attiecīgās infrastruktūras veids un jauda;
 - b) iespējamais slēgšanas termiņš, **tostarp attiecīgā gadījumā infrastruktūras objekta darbības pakāpeniskas pārtraukšanas starpposmu datumi;**
 - c) **plānoto vides atveseļošanas pasākumu saraksts, ja šādu atveseļošanu paredz konkrēti tiesību akti.**
3. Paziņojumā, kas noteikts 3. pantā, norāda uzstādīto **ražošanas, transporta un uzglabāšanas** jaudu apjomu, **kas ir pieejams** attiecīgā pārskata gada sākumā.

Ja dalībvalstu rīcībā ir informācija par investīciju projektu īstenošanas termiņu kavējumiem un/vai šķēršļiem to īstenošanai, to deleģētās iestādes vai 3. panta 2. punktā minētā īpašā struktūra **šo informāciju iekļauj paziņojumā.**

6. pants

Datu kvalitāte un publicēšana

1. Dalībvalstis, to deleģētās iestādes vai attiecīgos gadījumos **īpašas** struktūras, kurām uzticēti konkrēti investīciju plāni ES enerģētikas nozarē, nodrošina, ka Komisijai paziņotie dati un informācija ir kvalitatīva, atbilstoša, precīza, skaidra, saskaņota un tiek sniegta laikus. **Ja informācija nav pietiekami skaidra un vispusīga, Komisija var pieprasīt šīm struktūrām iesniegt papildu informāciju.**

Īpašas struktūras, kurām uzticēti konkrēti investīciju plāni ES enerģētikas nozarē, paziņojamajiem datiem un informācijai pievieno attiecīgus dalībvalstu komentārus par savāktu datu un informācijas kvalitāti **un atbilstību.**

2. Komisija **publicē apkopotus** datus un informāciju, kas tai nosūtīta saskaņā ar šo regulu, jo īpaši 10. panta 3. punktā minētos analītiskos apskatus, ar nosacījumu, ka šie dati un informācija tiek publicēta apkopotā veidā **valsts vai reģionālā līmenī (jo īpaši tad, ja attiecīgajā dalībvalstī atrodas tikai viens šāds uzņēmums)** un ka netiek izpaustas sīkākas ziņas par konkrētiem uzņēmumiem **vai netiek radīta iespēja tās izsecināt.**

Šāda informācijas publicēšana neskar attiecīgos dalībvalstu vai ES tiesību aktus, kas saistīti ar informācijas pieejamību sabiedrībai, jo īpaši vides informāciju, informāciju par biržas sarakstā iekļautiem uzņēmumiem vai informāciju par valsts ieguldījumiem investīciju projektos.

Dalībvalstis, to deleģētās iestādes un Komisija attiecībā uz **to rīcībā esošiem** komerciāli sensitīviem datiem vai informāciju **ir atbildīgas par konfidencialitātes saglabāšanu.**

7. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus. **Šādi pasākumi** jo īpaši **ietver** izmantojamās aprēķinu metodes, tehniskās definīcijas, formu, saturu un citus jautājumus, kas saistīti ar 3. pantā minēto datu un informācijas paziņošanu, **tostarp saskaņā ar 3. panta 2. punktā noteikto atbrīvojuma piemērošanu un jo īpaši noteikumus par paziņojumu termiņu un saturu, kā arī par iestādēm, uz kurām attiecas ziņošanas pienākums.**

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

8. pants

Datu apstrāde

1. Komisija atbild par to **plānošanai paredzēto IT resursu izstrādi, hostingu jeb mitināšanu, pārvaldību un uzturēšanu, kuri nepieciešami, lai saņemtu, glabātu un apstrādātu saskaņā ar šo regulu paziņotos datus un informāciju par enerģētikas infrastruktūru.**

2. **Komisija arī nodrošina, ka IT resursi, kas nepieciešami 1. punktā daļā minētajiem nolūkiem, garantē saskaņā ar šo regulu Komisijai paziņoto datu un informācijas konfidencialitāti.**

9. pants

Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz datu apstrādi

Šī regula neskar Savienības tiesību aktos paredzētos noteikumus un jo īpaši negroza ne dalībvalstu pienākumus attiecībā uz personas datu apstrādi, kas noteikti ar Direktīvu 95/46/EK, ne pienākumus, kuri ES institūcijām un struktūrām noteikti ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, veicot tām uzticētos pienākumus.

10. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Pamatojoties uz saņemtajiem datiem un informāciju, un attiecīgos gadījumos uz citiem datu avotiem, tostarp datiem, kurus Komisija ir iegādājusies, Komisija vismaz reizi divos gados veic ES enerģētikas sistēmas sektoru strukturālo pārmaiņu un perspektīvu analīzi ar šādiem konkrētiem mērķiem:

- a) identificēt iespējamus enerģijas pieprasījuma un piedāvājuma trūkumus **un/vai pārpalikumus, īpašu uzmanību pievēršot iespējamām prognozējamām nepilnībām un kļūmēm ražošanas un pārvades infrastruktūrā, jo īpaši nepilnībām, kas saistītas ar infrastruktūras novecošanos;**
- b) **pārraudzīt investīciju projektu attīstību, sākot no paziņošanas dienas līdz faktiskai īstenošanai, un jo īpaši atjaunojamo enerģijas avotu attīstību, popularizējot noteikto šķēršļu novēršanas paraugpraksi;**
- c) palielināt pārredzamību tirgus dalībnieku **un iespējamo jauno tirgus dalībnieku interesēs;**
- d) **pārraudzīt tos ES investīciju projektus trešās valstīs, kuri ietekmē ES enerģijas tirgu un energoapgādes drošību;**
- e) **noteikt risku, kāds saistīts ar pārmērīgi lielu atkarību no vienas enerģētikas infrastruktūras, kā arī riskus, ko rada savienojumi ar trešām valstīm;**
- f) **noteikt investīciju vajadzības, lai uzlabotu iekšējā enerģijas tirgus darbību (piemēram, plūsmas pretējā virzienā un pieslēguma mezglus).**

Komisija, pamatojoties uz šiem datiem un informāciju, var veikt arī dažādu citu veidu analīzi, ko tā uzskata par vajadzīgu vai lietderīgu.

2. Šā panta 1. punktā minēto analītisko apskatu sagatavošanā Komisija **apspiežas ar īpašajām struktūrām, kas atbild par investīciju plāniem ES enerģētikas nozarē, un tai** var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm un/vai citi attiecīgajā jomā kompetenti eksperti, **grupas un apvienības.**

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

3. Komisija **apspiež** šādus analītiskos apskatus ar ieinteresētajām personām. Analītiskos apskatus Komisija nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un tos publicē.

4. Lai nodrošinātu dažādu ar pārraudzību saistītu publikāciju savstarpējo saskaņotību, Komisija ņem vērā tādu ilggadējus investīciju projektus enerģētikas infrastruktūrā, kurus izstrādājušas īpašās struktūras.

11. pants

Pārskatīšana

1. Piecu gadu laikā kopš šīs regulas stāšanās spēkā Komisija veic novērtējumu par tās piemērošanu.

2. Lai uzlabotu datu kvalitāti, Komisija, veicot 1. punktā minēto novērtējumu, vajadzības gadījumā pārbauda pielikumā noteiktās robežvērtības un var pieprasīt, lai dalībvalstis precizētu infrastruktūras vai plānoto vai būvējamo jaudu galvenos raksturlielumus.

12. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 736/96 atceļ.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

INVESTĪCIJU PROJEKTI

1. NAFTA

1.1. Ieguve

— **Ieguves iekārtas ar jaudu vismaz 20 000 barelu dienā vai vairāk.**

1.2. Pārstrāde

— Pārtvaices iekārtas ar jaudu 1 milj. t gadā un lielāku.

— Pārtvaices jaudu palielināšana virs 1 milj. t gadā.

— Reforminga/krekinga iekārtas ar minimālo jaudu 500 t dienā.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

— Mazuta/gāzeļļu/naftas pārstrādes izejvielu/citu naftas pārtvaices produktu desulfurizācijas iekārtas.

Neattiecas uz ķīmiskām rūpnīcām, kurās neražo kurināmo un/vai motoru degvielas, vai tos iegūst tikai kā blakusproduktus.

1.3. Transports

— Naftas cauruļvadi ar jaudu 3 milj. t gadā un lielāku, un šādu cauruļvadu tīkla paplašināšana vai pagarināšana vismaz par 30 km vai vairāk.

— Naftas produktu cauruļvadi ar jaudu 1,5 milj. t gadā un lielāku, un šādu cauruļvadu paplašināšana vai pagarināšana vismaz par 30 km vai vairāk.

— Cauruļvadi, kas ir svarīgi savienojumi valstu vai starptautiskos savstarpēji savienotos tīklos, kā arī cauruļvadi un projekti, kas ir kopējās interesēs atbilstīgi vadlīnijām, kuras noteiktas ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 171. pantu.

Neattiecas uz cauruļvadiem militāriem nolūkiem un cauruļvadiem piegādēm pārstrādes iekārtām, kuras neietilpst 1.2. punktā noteiktajā jomā.

1.4. Glabāšana

— Naftas un naftas produktu glabāšanas iekārtas (iekārtas ar jaudu 150 milj. m³ un lielāku, vai tvertnes, kuru tilpums ir vismaz 100 000 m³).

Neattiecas uz tvertnēm, kas paredzētas militāriem nolūkiem, un tvertnēm piegādēm pārstrādes iekārtām, kuras neietilpst 1.2. punktā noteiktajā jomā.

2. GĀZE**2.1. Ieguve**

— **Ieguves iekārtas ar jaudu vismaz 0,1 milj. m³ dienā vai vairāk.**

2.2. Transports

— Gāzes cauruļvadi, ieskaitot dabasgāzes un biogāzes cauruļvadi.

— Cauruļvadi, **kas ir svarīgi savienojumi valstu vai starptautiskos savstarpēji savienotos tīklos un cauruļvados**, un projekti, kas ir kopējās interesēs atbilstīgi vadlīnijām, kuras noteiktas ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 171. pantu, **kā arī projekti, kas minēti pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 663/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā** ⁽¹⁾ .

2.3. Sašķidrināta dabasgāze

— Sašķidrinātas dabasgāzes importa **un eksporta** termināļi.

— **Regazifikācijas un glabāšanas, kā arī sašķidrināšanas jaudas.**

2.4. Glabāšana

— Glabāšanas iekārtas, kas savienotas ar 2.2. punktā minētajiem transporta cauruļvadiem.

— **Datortehnika un programmatūra, ar ko pārrauga gāzes krājumus un reālā laikā ziņo par tiem kompetentajām ES aģentūrām.**

Neattiecas uz gāzes cauruļvadiem, termināļiem un iekārtām, kas paredzēti militāriem nolūkiem vai kas paredzēti tādu ķīmisko uzņēmumu apgādei ar gāzi, kuri neražo energoproduktus vai tos iegūst tikai kā blakusproduktus.

⁽¹⁾ OV L 200, 31.7.2009., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

3. AKMEŅOGLES, LIGNĪTS UN NAFTAS SLĀNEKLIS

3.1. Ieguve

- *Jaunas vai paplašinātas virszemesraktuves, kurās gadā iegūst 1 miljonu tonnu vai vairāk.*
- *Jaunas vai paplašinātas apakšzemes raktuves, kurās gadā iegūst 1 miljonu tonnu vai vairāk.*

4. ELEKTROENERĢIJA

4.1. Ražošana

- Termoelektrostacijas un kodolspēkstacijas (ģeneratori ar vienības jaudu 100 MW vai lielāku).
- Hidroelektrostacijas (spēkstacijas ar jaudu 30 MW vai lielāku).
- Vēja ģeneratoru parki (ar jaudu 20 MW vai lielāku parkiem atklātā jūrā, un ar jaudu 5 MW vai lielāku parkiem uz sauszemes).
- Koncentrētas saules termiskās enerģijas **un** ģeotermiskās enerģijas **iekārtas** (ģeneratori ar vienības jaudu 10 MW vai lielāku) un fotoelementu iekārtas (**ar jaudu 5 MW vai lielāku**).
- Iekārtas elektroenerģijas ražošanai no biomasas **vai bioloģiskā šķidrā kurināmā**, vai atkritumiem (ģeneratori ar vienības jaudu 5 MW vai lielāku).
- Elektroenerģijas un lietderīgi izmantojamas siltumenerģijas koģenerācijas stacijas (iekārtas ar elektrisko jaudu 10 MW vai lielāku).
- **Tātas decentralizētas iekārtas enerģijas ražošanai no atjaunojamiem avotiem, kuras ir saistītas ar elektroenerģijas tīklu vai kam ir noslēgts līgums par enerģijas atpirkšanu ar uzņēmumu, kura kopējā ražošanas jauda ir vairāk nekā 10 MW.**

4.2. Transports

- Pārvides gaisvadu līnijas, ja tās paredzētas **100 kV** vai augstākam spriegumam.
- Pārvides pazemes un jūras kabeļu līnijas, ja tās paredzētas 100 kV vai augstākam spriegumam.
- Projekti, kas ir kopējās interesēs atbilstīgi vadlīnijām, kuras noteiktas ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 171. pantu, **un projekti, kas minēti Regulas (EK) Nr. 663/2009 pielikumā.**
- **Centralizētas siltumapgādes cauruļvadi, kuru diametrs ir 300 mm vai vairāk.**

4.3. Uzglabāšana

- **Elektroenerģijas uzglabāšanas iekārtas.**

5. BIODEGVIELA

5.1. Ražošana

- Biodegvielas ražošanas iekārtas (pārstrādes iekārtas ar jaudu 50 000 t gadā vai lielāku).

6. OGLEKĻA DIOKSĪDS

6.1. Transports

- CO₂ cauruļvadi, kas saistīti ar ražošanas iekārtām, kuras minētas 1.2. un 4.1. punktā.

6.2. Glabāšana

Šī sadaļa attiecas arī uz projektiem, kuri saistīti ar oglekļa dioksīda ģeoloģisku uzglabāšanu, kas paredzēta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 663/2009.

- glabāšanas iekārtas (glabāšanas objekti vai kompleksi ar jaudu 100 kt vai lielāku).

Neattiecas uz pētniecībai vai tehnoloģiju attīstīšanai paredzētām glabāšanas iekārtām.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

Parlamenta 2010. gada budžeta tāmes grozīšana

P7_TA(2010)0038

Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. februāra rezolūcija par budžeta grozījuma Nr. 1/2010 ieņēmumu un izdevumu tāmi (I iedaļa — Eiropas Parlaments) (2010/2014(BUD))

(2010/C 348 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 314. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā I daļā minēto un I pielikumā iekļauto daudzgadu finanšu shēmu (DFS),
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējo budžetu,
 - ņemot vērā ģenerāļsekretāra ziņojumu Prezidijam par 2010. finanšu gada budžeta grozījuma tāmes provizorisko projektu,
 - ņemot vērā budžeta grozījuma tāmes provizorisko projektu, ko Prezidijs sagatavoja 2009. gada 14. decembrī saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 23. panta 6. punktu un 79. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā tāmes projektu, ko Budžeta komiteja sagatavoja 2009. gada 27. janvārī saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 79. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 79. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0017/2010),
- A. tā kā 2010. gada budžeta procedūras laikā tika panākta vienošanās, ka visus izdevumus, kas tieši saistīti ar to, ka stājas spēkā Lisabonas līgums, ar kuru groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, vajadzības gadījumā segs, izmantojot kādu no pašreizējiem budžeta instrumentiem, piemēram, budžeta grozījumu pēc sākotnējā 2010. gada budžeta pieņemšanas;
- B. tā kā tika uzsvērts, ka šādā gadījumā iespējami precīzāk jāizvērtē esošo resursu pārdales iespējas, pirms tiek pieprasīti jebkādi papildu resursi;
- C. tā kā tika īpaši uzsvērts, ka sākotnēji pieņemtajā budžeta apjomā, kas ir 19,87 % no atļautajiem izdevumiem DFS 5. izdevumu kategorijā (administratīvās apropriācijas), nav iekļauti iespējamie pielāgojumi, ko nāktos veikt, ja stātos spēkā Lisabonas līgums, jo īpaši likumdošanas jomā;
- D. tā kā tajā pašā laikā tika atzīts, ka, ņemot vērā pašreizējo ierobežoto rezervi, līdzekļi būs vēl vairāk jāietaupa un jāpārdaļa, lai varētu izpildīt papildu prasības,

⁽¹⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2010. gada 25. februāris

1. atzinīgi vērtē Prezidija iesniegto Eiropas Parlamenta 2010. gada budžeta (ES vispārējā budžeta I iedaļa) grozījuma priekšlikumu un atgādina, ka tas pilnībā atbilst vienošanās noteikumiem, proti, visas papildu vajadzības, kas radušās saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, tiks izskatītas atsevišķi, izmantojot pašreizējos budžeta instrumentus;
2. uzsver izcilu darbu likumdošanas jomā kā Parlamenta prioritāti un to, ka deputātiem, komitejām un politiskajām grupām ir jāpiešķir vajadzīgie līdzekļi, lai to sasniegtu; piekrīt Prezidija priekšlikuma pamatnostādnēm un ierosināto papildu līdzekļu piešķiršanas jomām; turklāt uzskata, ka priekšlikuma vispārējais apjoms ir pamatots, ņemot vērā sniegtos pamatojumus un gaidāmos jaunus uzdevumus;
3. ņemot vērā šo un, iespējams, citu ar Lisabonas līgumu saistītu priekšlikumu daudzgadu finansiālo ietekmi, aicina izvērtēt sekretariāta piemaksu izlietojumu;
4. norāda, ka Prezidija ierosinātais 2010. gada budžeta kopējais apjoms tādējādi būtu EUR 1 620 760 399, kas ir 20,04 % no 5. izdevumu kategorijas sākotnējās summas; ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī budžeta kopējo apjomu, norāda, ka ilgstoši brīvprātīgi ievērotā 20 % robeža Prezidija priekšlikumā ir pārsniegta par 0,04 procentpunktiem jeb EUR 3,2 miljoniem;
5. uzskata, ka vispārējam atskaites punktam attiecībā uz Parlamenta budžetu joprojām vajadzētu būt sākotnējam DFS plānojumam, lai nodrošinātu Parlamenta interešu aizsardzību, vienlaikus ievērojot budžeta disciplīnu;
6. uzskata, ka pašreizējie 20 % no 5. izdevumu kategorijas tagad ierobežo vairāk nekā agrāk, jo no tiem būs jāsedz izdevumi, kuri netika paredzēti, pauzot brīvprātīgo apņemšanos 1988. gadā; atgādina, ka kopš 2006. gada Parlaments tādus izdevumus, kas saistīti ar Deputātu nolikumu (un rada ietaupījumus dalībvalstīm), deputātu palīgu statusu, Parlamenta jauno lomu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kā arī ēku politikas paplašināšanu, ir iekļāvis, lai segtu vispārējās vajadzības, tostarp saistībā ar paplašināšanos;
7. uzskata — pamatojoties uz DFS sākotnēji iekļautajām summām, par kurām vienojās 2006. gadā un kuras ir spēkā kopš 2007. gada, Parlamenta izdevumiem orientējoši būtu jāpaliek tradicionālo 20 % robežās;
8. uzskata — tā kā kopējais apjoms pārsniedz EUR 1 600 000 000, vajadzētu spēt iekļauties 20 % robežās (t. i., panākt 19,99 %), vienlaikus pilnībā ņemot vērā papildu vajadzības, kas izklāstītas Prezidija priekšlikumā; norāda, ka tas nozīmētu kopējā budžeta samazināšanu par EUR 4 miljoniem;
9. nolemj veikt šādu korekciju, neskarot Prezidija priekšlikumā ietvertos elementus, bet samazinot ēkām paredzēto rezervi no EUR 15 miljoniem līdz EUR 11 miljoniem; norāda, ka tādējādi budžeta kopējais apjoms būtu EUR 1 616 760 399, kas ir 19,99 % no 5. izdevumu kategorijas; uzstāj, ka politika ēku jomā ir jāplāno ilgtermiņā;
10. uzsver, ka ir jāveic pasākumi ar mērķi nodrošināt budžeta ilgtspējību turpmākajos gados; atkārtoti apstiprina, ka ir svarīgi izstrādāt t. s. bāzes budžeta politiku, kas nodrošinās vēl lielāku disciplīnu un pārredzamību; aicina pēc iespējas drīzāk sniegt skaidru informāciju par Parlamenta budžeta fiksēto izdevumu kopējo apjomu, kā norādīts Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. oktobra rezolūcijā par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projektu⁽¹⁾;
11. pieņem budžeta grozījuma Nr. 1/2010 tāmes projektu;
12. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

(1) Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0052.

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV